

Bruxelles, 15 martie 2022
(OR. en)

7226/22

Dosar interinstituțional:
2021/0214(COD)

ECOFIN 229
ENV 232
CLIMA 113
UD 57
FISC 74

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Proiect de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea unui mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon - <i>Abordare generală</i>

În continuare, se pune la dispoziția delegațiilor textul proiectului de regulament, redactat în urma discuțiilor purtate în cadrul Consiliului (ECOFIN) din 15 martie 2022.

PROIECT DE
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind instituirea unui mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192
alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

¹ JO C, p.. [OP de introdus numărul avizului].

² JO C, p.. [OP de introdus numărul avizului].

- (1) În comunicarea sa privind Pactul verde european³, Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, în care să nu existe emisii nete (emisii după deducerea absorbțiilor) de gaze cu efect de seră („emisii de GES”) în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Pactul verde european urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al UE și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. În același timp, această transformare trebuie să fie justă și incluzivă, fără a lăsa pe nimeni în urmă. Comisia a anunțat, de asemenea, în al său Plan de acțiune al UE privind reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului⁴, promovarea instrumentelor și a stimulentei relevante pentru o mai bună punere în aplicare a principiului „poluatorul plătește”, astfel cum se prevede la articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) și, prin urmare, finalizarea eliminării treptate a „poluării gratuite”, în vederea maximizării sinergiilor dintre decarbonizare și obiectivul de reducere la zero a poluării.
- (2) Acordul de la Paris⁵, adoptat în decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), a intrat în vigoare în noiembrie 2016. Părțile la Acordul de la Paris au convenit, la articolul 2 din acord, menținerea creșterii temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și continuarea eforturilor de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale.
- (3) Abordarea provocărilor legate de climă și a altor provocări legate de mediu și atingerea obiectivelor Acordului de la Paris se află în centrul Pactului verde european. Valoarea Pactului verde european a crescut și mai mult în contextul efectelor foarte grave ale pandemiei de COVID-19 asupra sănătății și bunăstării economice a cetățenilor Uniunii.

³ Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european”, [COM(2019) 640 final].

⁴ Comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți” [COM(2021) 400].

⁵ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

- (4) Uniunea se angajează să își reducă emisiile de GES la nivelul întregii economii cu cel puțin 55 % până în 2030, sub nivelurile din 1990, astfel cum se prevede în documentul transmis către CCONUSC, în numele Uniunii Europene și al statelor sale membre, cu privire la actualizarea contribuției stabilite la nivel național a Uniunii Europene și a statelor sale membre⁶.
- (5) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului⁷ a consacrat în legislație obiectivul de realizare a neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, un angajament obligatoriu al Uniunii de reducere până în 2030 a emisiilor de GES cu cel puțin 55 % față de nivelurile din 1990.
- (6) Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la impactul creșterii temperaturii la nivel mondial cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale și modelele conexe de evoluție a emisiilor de GES la nivel mondial⁸ oferă o bază științifică solidă pentru combaterea schimbărilor climatice și ilustrează necesitatea intensificării acțiunilor în domeniul climei. Raportul respectiv confirmă faptul că, pentru a reduce probabilitatea unor fenomene meteorologice extreme, emisiile de GES trebuie reduse de urgență și că schimbările climatice trebuie limitate la o creștere a temperaturii la nivel mondial cu 1,5 °C. În cadrul contribuției Grupului de lucru I la Cel de al șaselea raport de evaluare al IPCC⁹ se reamintește că schimbările climatice afectează deja fiecare regiune de pe Pământ și se anticipează că, în deceniile următoare, schimbările climatice se vor amplifica în toate regiunile. Acest raport subliniază că, dacă nu se produc reduceri imediate, rapide și pe scară largă ale emisiilor de gaze cu efect de seră, limitarea încălzirii la aproape 1,5 °C sau chiar la 2 °C nu va putea fi atinsă.

⁶ [Consiliul](#) Uniunii Europene, ST/14222/1/20/REV1.

⁷ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

⁸ IPCC, 2018: Încălzirea globală cu 1,5 °C – un raport special al IPCC privind impactul încălzirii globale cu 1,5 °C peste nivelurile preindustriale și modelele conexe de evoluție a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial, în contextul consolidării răspunsului mondial la amenințarea reprezentată de schimbările climatice, al dezvoltării durabile și al eforturilor de eradicare a sărăciei [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor și T. Waterfield (editori)].

⁹ IPCC, 2021: Schimbări climatice 2021: baza oferită de științele naturii Contribuția Grupului de lucru I la Cel de al șaselea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, A. Pirani, S. L. Connors, C. Péan, S. Berger, N. Caud, Y. Chen, L. Goldfarb, M. I. Gomis, M. Huang, K. Leitzell, E. Lonnoy, J.B.R. Matthews, T. K. Maycock, T. Waterfield, O. Yelekçi, R. Yu și B. Zhou (editori)].

- (7) Uniunea a urmărit o politică ambițioasă în domeniul acțiunilor climatice și a instituit un cadru de reglementare pentru a-și atinge obiectivul de reducere a emisiilor de GES fixat pentru 2030. Printre actele legislative de punere în aplicare a obiectivului respectiv se numără Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, care instituie un sistem de comercializare a certificatelor de emisii de GES în cadrul Uniunii („EU ETS”) și prevede stabilirea unor prețuri armonizate pentru emisiile de GES la nivelul Uniunii pentru sectoarele și subsectoarele mari consumatoare de energie, Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰, care introduce obiective naționale de reducere a emisiilor de GES până în 2030, și Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului¹¹, care impune statelor membre să compenseze emisiile de GES provenite din utilizarea terenurilor prin absorbția emisiilor din atmosferă.
- (8) Atât timp cât un număr semnificativ de parteneri internaționali ai Uniunii au abordări în materie de politici care nu au ca rezultat același nivel de ambiție climatică, există riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon. Are loc relocarea emisiilor de dioxid de carbon dacă, din motive legate de costurile aferente politicilor climatice, întreprinderile din anumite sectoare sau subsectoare industriale ar transfera producția către alte țări sau dacă importurile din aceste țări ar înlocui produse echivalente, dar cu emisii mai puțin ridicate de GES. Acest lucru ar putea conduce la o creștere a emisiilor totale la nivel mondial, punând astfel în pericol reducerea emisiilor de GES care este imperios necesară pentru ca temperatura medie la nivel mondial să se mențină cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale, precum și pentru continuarea eforturilor de a limita creșterea temperaturii la 1,5°C peste nivelurile preindustriale.

¹⁰ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

¹¹ Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1).

- (9) Inițiativa privind un mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon („CBAM”) face parte din pachetul „Pregătiți pentru 55”. Acest mecanism trebuie să servească drept element esențial al setului de instrumente al UE pentru a îndeplini obiectivul de realizare a neutralității climatice la nivelul UE până în 2050, în conformitate cu Acordul de la Paris, prin abordarea riscurilor de relocare a emisiilor de dioxid de carbon generate de creșterea nivelului de ambiție al Uniunii în materie de climă.
- (10) Mecanismele existente de abordare a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele sau subsectoarele expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a certificatelor EU ETS și măsurile financiare menite să compenseze costurile indirecte ale emisiilor generate de costurile emisiilor de GES transferate în prețul energiei electrice, prevăzute la articolul 10a alineatul (6) și la articolul 10b din Directiva 2003/87/CE. Cu toate acestea, alocarea cu titlu gratuit în cadrul EU ETS slăbește semnalul de preț pe care sistemul îl oferă instalațiilor care îl primesc în comparație cu licitarea integrală și, prin urmare, afectează stimulentele pentru investiții în reducerea suplimentară a emisiilor.
- (11) CBAM urmărește să înlocuiască aceste mecanisme existente prin abordarea riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon într-un mod diferit, și anume prin stabilirea unor prețuri echivalente ale carbonului pentru importuri și pentru produsele interne. Pentru a asigura o tranziție treptată de la sistemul actual de certificate gratuite la CBAM, CBAM ar trebui să fie introdus treptat, concomitent cu eliminarea treptată a certificatelor gratuite din sectoarele în care se aplică CBAM. Aplicarea combinată și tranzitorie a certificatelor EU ETS alocate cu titlu gratuit și a CBAM nu ar trebui să conducă în niciun caz la un tratament mai favorabil pentru mărfurile din Uniune în comparație cu mărfurile importate pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (12) Deși obiectivul CBAM este de a preveni riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon, prezentul regulament ar urma să încurajeze, de asemenea, utilizarea unor tehnologii mai eficiente din punctul de vedere al emisiilor de GES de către producătorii din țări terțe, astfel încât să se genereze mai puține emisii.

- (13) Ca instrument de prevenire a relocării emisiilor de dioxid de carbon și de reducere a emisiilor de GES, CBAM ar trebui să asigure faptul că produsele importate fac obiectul unui sistem de reglementare care aplică costuri ale carbonului echivalente cu cele care altfel ar fi fost suportate în cadrul EU ETS. CBAM este o măsură climatică care ar trebui să prevină riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon și să sprijine ambiția sporită a Uniunii în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice, asigurând în același timp compatibilitatea cu normele OMC.
- (14) Prezentul regulament ar trebui să se aplice mărfurilor importate pe teritoriul vamal al Uniunii din țări terțe, cu excepția cazului în care producția acestora a făcut deja obiectul EU ETS, atunci când acesta se aplică țărilor sau teritoriilor terțe, sau unui sistem de stabilire a prețului carbonului conectat pe deplin la EU ETS.
- (15) Pentru a exclude din CBAM țările terțe sau teritoriile complet integrate sau conectate la EU ETS în cazul unor acorduri viitoare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei țărilor din anexa II. În schimb, ar trebui să fie excluse de pe lista din anexa II și să facă obiectul CBAM țările sau teritoriile terțe care nu percep efectiv prețul ETS pentru mărfurile exportate către Uniune.
- (16) În vederea prevenirii riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în instalațiile offshore, prezentul regulament ar trebui să se aplice mărfurilor sau produselor prelucrate din aceste mărfuri, care rezultă din regimul de perfecționare activă care sunt transportate pe o insulă artificială, pe o instalație fixă sau plutitoare sau pe orice altă structură aflată pe platoul continental al unui stat membru sau în zona economică exclusivă a unui stat membru învecinată cu teritoriul vamal al Uniunii. Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a stabili condițiile detaliate pentru aplicarea CBAM pentru astfel de mărfuri în cazurile respective.

- (17) Emisiile de GES care urmează să fie reglementate prin CBAM ar trebui să corespundă emisiilor de GES menționate în anexa I la EU ETS din Directiva 2003/87/CE, și anume dioxidul de carbon („CO₂”), precum și, după caz, protoxidul de azot („N₂O”) și perfluorocarburile („PFC”). CBAM ar trebui să se aplice inițial emisiilor directe de GES provenite din producția de mărfuri până în momentul importului pe teritoriul vamal al Uniunii și, după încheierea unei perioade de tranziție și în urma unei evaluări suplimentare, și emisiilor indirecte, reflectând domeniul de aplicare al EU ETS.
- (18) EU ETS și CBAM au un obiectiv comun de stabilire a prețului pentru emisiile de GES încorporate în aceleași sectoare și mărfuri prin utilizarea unor cote sau certificate specifice. Ambele sisteme au un caracter de reglementare și sunt justificate de necesitatea de a reduce emisiile de GES, în conformitate cu obiectivul obligatoriu de mediu prevăzut în dreptul Uniunii¹² de a reduce emisiile nete de GES cu cel puțin 55 % sub nivelurile din 1990 până în 2030 și de a atinge neutralitatea climatică la nivelul întregii economii până în 2050.
- (19) Cu toate acestea, deși EU ETS stabilește un plafon absolut pentru emisiile de GES generate de activitățile care intră în domeniul său de aplicare și permite comercializarea certificatelor (așa-numitul „sistem de limitare și tranzacționare”), CBAM nu ar trebui să stabilească limite cantitative pentru import, astfel încât să se asigure că fluxurile comerciale nu sunt restricționate. În plus, în timp ce EU ETS se aplică instalațiilor cu sediul în Uniune, CBAM ar trebui să se aplice anumitor mărfuri importate pe teritoriul vamal al Uniunii.

¹² Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (20) Sistemul CBAM prezintă unele caracteristici specifice în comparație cu EU ETS, inclusiv în ceea ce privește calcularea prețului certificatelor CBAM, posibilitățile de comercializare a certificatelor și valabilitatea lor în timp. Caracteristicile respective se datorează necesității de a menține eficacitatea CBAM ca măsură de prevenire a relocării emisiilor de dioxid de carbon în timp și de a asigura faptul că gestionarea sistemului nu este excesiv de împovărătoare în ceea ce privește obligațiile impuse operatorilor și resursele pentru administrație, menținând în același timp un nivel de flexibilitate echivalent cu cel de care dispun operatorii în cadrul EU ETS.
- (21) Pentru a-și menține eficacitatea ca măsură de prevenire a relocării emisiilor de dioxid de carbon, CBAM trebuie să reflecte îndeaproape prețul EU ETS. În timp ce pe piața EU ETS prețul certificatelor de emisii eliberate pe piață este stabilit prin licitații, prețul certificatelor CBAM ar trebui să reflecte în mod rezonabil prețul unor astfel de licitații prin intermediul unor medii calculate săptămânal. Aceste prețuri medii săptămânale reflectă îndeaproape fluctuațiile de preț ale EU ETS și permit importatorilor să beneficieze de o marjă rezonabilă pentru a profita de variațiile de preț ale EU ETS, asigurându-se în același timp că sistemul rămâne ușor de gestionat de către autoritățile administrative.

- (22) În cadrul EU ETS, numărul total de certificate emise („plafonul”) determină oferta de certificate de emisii și oferă certitudine cu privire la nivelul maxim de emisii de GES. Prețul carbonului este determinat de echilibrul dintre această ofertă și cererea pieței. Penuria este necesară pentru a exista un stimulent de preț. Întrucât intenția nu este aceea de a impune un plafon pentru numărul de certificate CBAM disponibile importatorilor, dacă importatorii ar avea posibilitatea de a reporta și de a comercializa certificatele CBAM, acest lucru ar putea duce la situații în care prețul certificatelor CBAM nu ar mai reflecta evoluția prețului în EU ETS. Acest lucru ar slăbi stimulentele pentru decarbonizarea între mărfurile interne și cele importate, favorizând relocarea emisiilor de dioxid de carbon și afectând obiectivul global privind clima al CBAM. De asemenea, ar putea duce la prețuri diferite pentru operatorii din diferite țări. Prin urmare, limitele posibilităților de comercializare a certificatelor CBAM și de reportare a acestora sunt justificate de necesitatea de a evita subminarea eficacității și a obiectivului climatic al CBAM și de a asigura un tratament egal al operatorilor din diferite țări. Cu toate acestea, pentru a menține posibilitatea ca importatorii să își optimizeze costurile, prezentul regulament ar trebui să prevadă un sistem prin care autoritățile să poată răscumpăra de la importatori o anumită cantitate de certificate excedentare. Această cantitate este stabilită la un nivel care permite importatorilor o marjă rezonabilă pentru ca aceștia să optimizeze costurile pe perioada de valabilitate a certificatelor, păstrând în același timp efectul global de transmitere a prețurilor, asigurând menținerea obiectivului de mediu al măsurii.
- (23) Având în vedere că CBAM se aplică importurilor de mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii, mai degrabă decât instalațiilor, anumite adaptări și simplificări ar trebui să se aplice, de asemenea, în regimul CBAM. Una dintre aceste simplificări ar trebui să constea într-un sistem declarativ în care importatorii ar trebui să raporteze emisiile totale verificate de GES încorporate în mărfurile importate într-un anumit an calendaristic. De asemenea, ar trebui să se aplice un calendar diferit față de ciclul de conformitate al EU ETS, pentru a se evita orice blocaj potențial rezultat din obligațiile verificatorilor acreditați în temeiul prezentului regulament și al EU ETS.

- (24) În ceea ce privește sancțiunile, statele membre ar trebui să aplice sancțiuni în cazul încălcării prezentului regulament și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Cuantumul acestor sancțiuni ar trebui să fie identic cu sancțiunile aplicate în prezent în Uniune în cazul încălcării EU ETS în conformitate cu articolul 16 alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE. Cu toate acestea, în cazul în care mărfurile sunt introduse în Uniune de către o altă persoană decât un declarant autorizat în cadrul CBAM fără a respecta obligatiile prevăzute în prezentul regulament, cuantumul sancțiunilor respective ar trebui să fie mai mare pentru a fi eficace și disuasiv. Aplicarea de sancțiuni în temeiul prezentului regulament nu aduce atingere aplicării sancțiunilor care pot fi impuse în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern pentru încălcarea altor obligații relevante, în special în ceea ce privește normele vamale.
- (25) În timp ce EU ETS se aplică anumitor procese și activități de producție, CBAM ar trebui să vizeze importurile corespunzătoare de mărfuri. Acest lucru necesită identificarea clară a mărfurilor importate prin clasificarea lor în Nomenclatura combinată¹³ („NC”) și corelarea acestora cu emisiile de GES încorporate.
- (26) Produsele vizate de CBAM ar trebui să reflecte activitățile vizate de EU ETS, întrucât sistemul respectiv se bazează pe criterii cantitative și calitative legate de obiectivul de mediu din Directiva 2003/87/CE și este cel mai cuprinzător sistem de reglementare a emisiilor de GES din Uniune.

¹³ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

- (27) Stabilirea unei game de produse pentru CBAM care să reflecte activitățile vizate de EU ETS ar contribui, de asemenea, la asigurarea faptului că produselor importate li se acordă un tratament care nu este mai puțin favorabil decât cel acordat produselor similare de origine internă.
- (28) Deși obiectivul final al CBAM este de a viza o gamă largă de produse, ar fi prudent să se înceapă cu un anumit număr de sectoare cu produse relativ omogene, în care există un risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Sectoarele Uniunii considerate ca fiind expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sunt enumerate în Decizia delegată 2019/708 a Comisiei¹⁴.
- (29) Mărfurile care intră sub incidența prezentului regulament ar trebui selectate după o analiză atentă a relevanței lor în ceea ce privește emisiile cumulate de GES și riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele corespunzătoare ale EU ETS, limitând în același timp complexitatea și sarcina administrativă. În special, selecția efectivă ar trebui să țină seama de materialele de bază și de produsele de bază care fac obiectul EU ETS, cu obiectivul de a asigura faptul că emisiile încorporate în produsele cu emisii ridicate de GES importate în Uniune sunt supuse unui preț al carbonului echivalent celui aplicat în cadrul EU ETS și de a atenua riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Alte criterii relevante pentru a restrânge selecția ar trebui să fie: în primul rând, relevanța sectoarelor în ceea ce privește emisiile, și anume dacă sectorul reprezintă una dintre cele mai mari surse de emisii agregate de GES; în al doilea rând, expunerea sectorului la un risc semnificativ de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum este definit în temeiul Directivei 2003/87/CE; în al treilea rând, necesitatea de a echilibra acoperirea largă în ceea ce privește emisiile de GES, limitând în același timp complexitatea și efortul administrativ.
- (30) Utilizarea primului criteriu permite enumerarea următoarelor sectoare industriale în ceea ce privește emisiile cumulate: fier și oțel, rafinării, ciment, substanțe chimice organice de bază și îngrășăminte.

¹⁴ Decizia delegată (UE) 2019/708 a Comisiei din 15 februarie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește stabilirea sectoarelor și subsectoarelor considerate ca fiind expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2021-2030 (JO L 120, 8.5.2019, p. 2).

- (31) Cu toate acestea, anumite sectoare enumerate în Decizia delegată (UE) 2019/708 a Comisiei nu ar trebui să fie abordate în acest stadiu în prezentul regulament, din cauza caracteristicilor lor speciale.
- (32) În special, substanțele chimice organice nu sunt incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament din cauza limitărilor tehnice care în prezent nu permit definirea clară a emisiilor încorporate ale mărfurilor importate. Pentru aceste mărfuri, valoarea de referință aplicabilă în cadrul EU ETS este un parametru de bază, care nu permite o alocare lipsită de ambiguitate a emisiilor încorporate în mărfurile individuale importate. O alocare mai specifică către substanțele chimice organice va necesita mai multe date și analize.
- (33) Constrângeri tehnice similare se aplică produselor de rafinărie, pentru care nu este posibilă atribuirea fără echivoc a emisiilor de GES produselor individuale. În același timp, valoarea de referință relevantă din cadrul EU ETS nu se referă în mod direct la produse specifice, cum ar fi benzina, motorina sau kerosenul, ci la întreaga producție de rafinărie.
- (34) Cu toate acestea, produsele din aluminiu ar trebui incluse în CBAM, deoarece sunt foarte expuse relocării emisiilor de dioxid de carbon. În plus, în mai multe aplicații industriale, acestea se află în concurență directă cu produsele siderurgice din cauza unor caracteristici foarte apropiate de cele ale produselor siderurgice. Includerea aluminiului este, de asemenea, relevantă, întrucât domeniul de aplicare al CBAM ar putea fi extins pentru a acoperi și emisiile indirecte la sfârșitul etapei de tranziție.
- (35) În mod similar, produsele precum tuburile și accesoriile de țevărie, sau structurile, ar trebui incluse în domeniul de aplicare al CBAM, în pofida nivelului lor scăzut de emisii generate în timpul procesului de producție, deoarece excluderea lor ar crește probabilitatea circumvenției includerii produselor siderurgice în CBAM prin modificarea configurației schimburilor comerciale către produsele din aval.

- (36) În schimb, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice anumitor produse a căror producție nu implică emisii semnificative, cum ar fi deșeurile feroase (de la codul NC 7204), feroaliajele (cod NC 7202) și anumite îngrășăminte (de la codul NC 3105 60 00).
- (37) Importul de energie electrică ar trebui inclus în domeniul de aplicare al prezentului regulament, întrucât acest sector este responsabil pentru 30 % din totalul emisiilor de GES din Uniune. Nivelul sporit de ambiție a Uniunii în materie de climă ar spori decalajul în ceea ce privește costurile emisiilor de dioxid de carbon între producția de energie electrică în Uniune și în afara acesteia. Această creștere, combinată cu progresele înregistrate în conectarea rețelei electrice a Uniunii la cea a vecinilor săi, ar crește riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon ca urmare a creșterii importurilor de energie electrică, din care o parte semnificativă este produsă de centrale pe bază de cărbune.
- (37a) Pentru a evita o sarcină excesivă pentru administrațiile naționale competente și pentru importatori, este oportun să se prevadă un prag minim sub care obligațiile prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să se aplice. Însă această dispoziție de minimis nu aduce atingere aplicării continue a dispozițiilor din dreptul Uniunii sau de drept intern necesare pentru a asigura respectarea obligațiilor în temeiul prezentului regulament precum și, în special, a normelor vamale, inclusiv prevenirea fraudelor.
- (38) Întrucât importatorii de mărfuri care intră sub incidența prezentului regulament nu ar trebui să fie obligați să își îndeplinească obligațiile CBAM în temeiul prezentului regulament la momentul importului, ar trebui să se aplice măsuri administrative specifice pentru a se asigura îndeplinirea obligațiilor într-o etapă ulterioară. Prin urmare, importatorii ar trebui să aibă dreptul de a importa mărfuri CBAM numai după ce li s-a acordat o autorizație de către autoritățile competente responsabile cu aplicarea prezentului regulament.

- (38a) Autoritățile vamale nu ar trebui să permită ca importul de mărfuri să fie realizat de către altă persoană decât un declarant autorizat în cadrul CBAM. În conformitate cu articolele 46 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, autoritățile vamale pot efectua controale asupra mărfurilor, inclusiv în ceea ce privește identificarea declarantului autorizat în cadrul CBAM, codul NC format din opt cifre, cantitatea și țara de origine a mărfurilor importate, data declarației și regimul vamal. Comisia ar trebui să includă riscurile legate de CBAM în elaborarea criteriilor și standardelor comune de risc în temeiul articolului 50 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (38b) În cursul unei perioade de tranziție, autoritățile vamale ar trebui să informeze declaranții vamali cu privire la necesitatea raportării informațiilor, astfel încât să contribuie la colectarea de informații, precum și la sensibilizarea cu privire la necesitatea de a solicita statutul de declarant autorizat, după caz. Aceste informații ar trebui comunicate de către autoritățile vamale într-un mod adecvat pentru a se asigura că declaranții vamali sunt informați cu privire la această necesitate.
- (39) CBAM ar trebui să se bazeze pe un sistem declarativ prin care un declarant autorizat în cadrul CBAM, care poate reprezenta mai mulți importatori, depune anual o declarație privind emisiile încorporate în mărfurile importate pe teritoriul vamal al Uniunii și restituie o serie de certificate CBAM corespunzătoare respectivelor emisii declarate.

- (40) Declarantul autorizat în cadrul CBAM ar trebui să i se permită să solicite o reducere a numărului de certificate CBAM care urmează să fie restituite, corespunzătoare prețului carbonului deja plătit efectiv pentru emisiile respective în alte jurisdicții.
- (41) Emisiile încorporate declarate ar trebui să fie verificate de o persoană acreditată de un organism național de acreditare numit în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵ sau în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2067 al Comisiei¹⁶.
- (42) Sistemul ar trebui să le permită operatorilor instalațiilor de producție din țările terțe să se înregistreze într-o bază de date centrală și să pună la dispoziția declaranților autorizați în cadrul CBAM emisiile lor încorporate verificate de GES, generate de producția de mărfuri. Un operator ar trebui să poată alege ca numele, adresa și datele sale de contact din baza centrală de date să nu fie puse la dispoziția publicului.
- (43) Certificatele CBAM diferă de certificatele EU ETS pentru care licitarea zilnică este o caracteristică esențială. Necesitatea de a stabili un preț clar pentru certificatele CBAM face ca publicarea zilnică să fie excesiv de împovărătoare și derutantă pentru operatori, deoarece prețurile zilnice riscă să devină depășite în momentul publicării. Astfel, publicarea săptămânală a prețurilor CBAM ar reflecta cu acuratețe tendința de stabilire a prețurilor certificatelor EU ETS eliberate pe piață și ar urmări același obiectiv climatic. Prin urmare, calcularea prețului certificatelor CBAM ar trebui stabilită pe baza unui interval de timp mai lung (săptămânal) decât intervalul de timp stabilit de EU ETS (zilnic). Comisia ar trebui să aibă sarcina de a calcula și de a publica acest preț mediu.

¹⁵ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

¹⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 334, 31.12.2018, p. 94).

- (44) Pentru a oferi declaranților autorizați în cadrul CBAM flexibilitate în ceea ce privește respectarea obligațiilor lor CBAM și pentru a le permite să beneficieze de fluctuații ale prețului certificatelor EU ETS, certificatele CBAM ar trebui să fie valabile pe o perioadă de doi ani de la data achiziției. Declarantului autorizat în cadrul CBAM ar trebui să i se permită să revândă o parte din certificatele achiziționate în exces. Declarantul autorizat în cadrul CBAM ar trebui să acumuleze în cursul anului cantitatea de certificate necesare la momentul restituirii, cu praguri stabilite la sfârșitul fiecărui trimestru.
- (45) Caracteristicile fizice ale energiei electrice ca produs, în special imposibilitatea de a urmări fluxul real de electroni, justifică un concept ușor diferit pentru CBAM. Valorile implicite ar trebui utilizate ca abordare standard, iar declaranții autorizați în cadrul CBAM ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita calcularea obligațiilor lor CBAM pe baza emisiilor reale. Comerțul cu energie electrică este diferit de comerțul cu alte mărfuri, în special deoarece energia electrică este comercializată prin intermediul rețelelor electrice interconectate, utilizând burse de energie electrică și forme specifice de tranzacționare. Cuplarea piețelor este o formă foarte reglementată de tranzacționare a energiei electrice, care permite agregarea licitațiilor și a ofertelor în întreaga Uniune.

- (46) Pentru a evita riscurile de circumvenție și pentru a îmbunătăți trasabilitatea emisiilor reale de CO₂ provenite din importul de energie electrică și din utilizarea acesteia în mărfuri, calcularea emisiilor reale ar trebui permisă numai printr-o serie de condiții stricte. În special, ar trebui să fie necesar să se demonstreze o nominalizare fermă a capacității de interconectare alocate și existența unei relații contractuale directe între cumpărătorul și producătorul de energie electrică din surse regenerabile sau între cumpărătorul și producătorul de energie electrică cu emisii mai mici decât valoarea implicită.
- (47) Părțile contractante la Tratatul de instituire a Comunității Energiei¹⁷ sau părțile la acordurile de asociere, inclusiv zonele de liber schimb aprofundate și cuprinzătoare, sunt angajate în procese de decarbonizare care ar trebui să conducă în cele din urmă la adoptarea unor mecanisme de stabilire a prețului carbonului similare sau echivalente cu EU ETS sau la participarea lor la EU ETS.
- (48) Integrarea țărilor terțe pe piața energiei electrice a Uniunii este un stimulent important pentru ca aceste țări să își accelereze tranziția către sisteme energetice cu ponderi ridicate de energie din surse regenerabile. Cuplarea piețelor de energie electrică, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei¹⁸, permite țărilor terțe să integreze mai bine energia din surse regenerabile pe piața energiei electrice, să facă schimb de astfel de energie electrică în mod eficient într-o zonă mai extinsă, să echilibreze cererea și oferta cu piața mai mare a Uniunii și să reducă intensitatea carbonului generat de producția lor de energie electrică. Integrarea țărilor terțe pe piața energiei electrice a Uniunii contribuie, de asemenea, la securitatea aprovizionării cu energie electrică în țările respective și în statele membre învecinate.

¹⁷ Decizia 2006/500/CE a Consiliului din 29 mai 2006 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Tratatului de instituire a Comunității Energiei (JO L 198, 20.7.2006, p. 15).

¹⁸ Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor (JO L 197, 25.7.2015, p. 24).

- (49) Odată ce țările terțe vor fi integrate îndeaproape pe piața de energie electrică a Uniunii prin cuplarea piețelor, ar trebui găsite soluții tehnice pentru a asigura aplicarea CBAM la energia electrică exportată din aceste țări pe teritoriul vamal al Uniunii. În cazul în care nu pot fi găsite soluții tehnice, țările terțe care sunt cuplate pe piață ar trebui să beneficieze de o scutire de la CBAM limitată în timp până cel târziu în 2030 în ceea ce privește exclusiv exportul de energie electrică, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții. Cu toate acestea, țările terțe respective ar trebui să elaboreze o foaie de parcurs și să se angajeze să pună în aplicare un mecanism de stabilire a prețului carbonului care să prevadă un preț echivalent cu cel al EU ETS și ar trebui să se angajeze să realizeze neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon până în 2050, precum și să se alinieze la legislația Uniunii în domeniile mediului, climei, concurenței și energiei. Această scutire ar trebui retrasă în orice moment în cazul în care există motive să se creadă că țara în cauză nu își îndeplinește angajamentele sau nu a adoptat până în 2030 un ETS echivalent cu EU ETS.
- (50) Este necesar să se aplice o perioadă de tranziție în perioada 2023-2025. Ar trebui să se aplice un CBAM fără ajustare financiară, cu scopul de a facilita punerea în aplicare fără probleme a mecanismului, reducând astfel riscul unor efecte perturbatoare asupra comerțului. Importatorii ar trebui să raporteze trimestrial emisiile încorporate în mărfurile importate în trimestrul respectiv al unui an calendaristic, detaliind emisiile directe și indirecte, precum și orice preț al carbonului plătit efectiv în străinătate.
- (51) Pentru a facilita și a asigura buna funcționare a CBAM, Comisia ar trebui să ofere sprijin autorităților competente responsabile cu aplicarea anumitor sarcini aferente prezentului regulament în îndeplinirea obligațiilor care le revin.

- (51a) Practicile de circumvenție a prezentului regulament ar trebui monitorizate și combătute, inclusiv în cazurile în care operatorii economici ar putea realiza o ușoară modificare a mărfurilor lor, fără a le modifica caracteristicile esențiale, sau ar putea diviza în mod artificial transporturile, pentru a evita obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Situațiile în care mărfurile ar fi trimise într-o țară sau într-o regiune înainte de importul lor pe piața UE, cu scopul de a evita obligațiile prevăzute în prezentul regulament, sau în care țările ar exporta în Uniune produsele lor cu emisii mai reduse de GES și ar păstra produsele cu emisii mai ridicate de GES pentru alte piețe ar trebui, de asemenea, să facă obiectul unei examinări permanente.
- (52) Comisia ar trebui să evalueze aplicarea prezentului regulament înainte de 1 ianuarie 2026 și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului. Ca parte a evaluării respective, Comisia ar trebui să colecteze informațiile necesare în vederea extinderii cât mai rapide a domeniului de aplicare a prezentului regulament la emisiile indirecte, precum și la alte mărfuri sau servicii care ar putea prezenta un risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Comisia ar trebui, de asemenea, să dispună de o evaluare a impactului mecanismului asupra relocării emisiilor de dioxid de carbon, inclusiv în ceea ce privește exporturile, a impactului economic, social și teritorial la nivelul întregii Uniuni, precum și a impactului asupra competitivității în interiorul pieței interne, ținând seama de caracteristicile speciale și constrângerile regiunilor ultraperiferice și statelor insulare care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii. În raport cu emisiile indirecte, evaluarea ar trebui să ia în considerare expunerea producătorilor din UE la costurile carbonului transferate în prețurile energiei electrice.
- (52a) De asemenea, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament înainte de 1 ianuarie 2029 și, ulterior, o dată la doi ani. Aceste rapoarte ar trebui să conțină o evaluare a impactului mecanismului.

- (53) Având în vedere cele de mai sus, ar trebui să se continue dialogul cu țările terțe și să existe un spațiu de cooperare și soluții care ar putea sta la baza alegerilor specifice care vor fi făcute cu privire la detaliile conceperii măsurii în timpul punerii în aplicare, în special în timpul perioadei de tranziție.
- (54) Comisia ar trebui să depună eforturi pentru a colabora într-un mod echitabil și în conformitate cu obligațiile internaționale ale UE, cu țările terțe al căror comerț cu UE este afectat de prezentul regulament, pentru a explora posibilitățile de dialog și cooperare cu privire la punerea în aplicare a elementelor specifice ale mecanismului prevăzut în prezentul regulament și a actelor de punere în aplicare conexe. De asemenea, Comisia ar trebui să exploreze posibilitățile de încheiere a unor acorduri care să țină seama de mecanismul lor de stabilire a prețului carbonului. În acest scop, UE ar trebui să ofere asistență tehnică țărilor în curs de dezvoltare și țărilor cel mai puțin dezvoltate.
- (54a) Instituirea CBAM implică dezvoltarea unor forme de cooperare bilaterală, multilaterală și internațională cu țările terțe, inclusiv prin instituirea, în paralel, a unei alianțe a țărilor care dispun de instrumente de stabilire a prețului carbonului sau de alte instrumente comparabile (un „club pentru climă”), pentru a se promova adoptarea unor politici climatice ambițioase în toate țările și pentru a se deschide calea pentru o stabilire a prețului carbonului la nivel mondial.
- (55) Întrucât CBAM urmărește să încurajeze procese de producție mai curate, UE își asumă angajamentul de a colabora cu țările cu venituri mici și medii și de a le sprijini în vederea decarbonizării industriilor lor prelucrătoare, ca parte a dimensiunii externe a Pactului verde și în conformitate cu obligațiile internaționale care îi revin în temeiul Acordului de la Paris. Uniunea ar trebui să sprijine aceste țări, în special țările cel mai puțin dezvoltate (LDC), astfel cum au fost identificate de Organizația Națiunilor Unite, cu asistență tehnică necesară pentru a contribui la asigurarea adaptării lor la noile obligații stabilite prin prezentul regulament.

- (56) Dispozițiile prezentului regulament nu aduc atingere Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ și nici Regulamentului 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰.
- (58) Pentru a remedia circumvenția dispozițiilor prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește completarea listei de mărfuri din anexa I.
- (59) Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, iar respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²¹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

²⁰ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

²¹ Acord interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

- (60) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²².
- (61) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale pe tot parcursul ciclului de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, depistarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin sancțiuni administrative și financiare.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

²² Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Capitolul I

Obiectul, domeniul de aplicare și definițiile

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezentul regulament instituie un mecanism de ajustare la frontieră în funcție de carbon („CBAM”) pentru abordarea emisiilor de gaze cu efect de seră încorporate în mărfurile enumerate în anexa I, la importul acestora pe teritoriul vamal al Uniunii, pentru a preveni riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon.
- (2) CBAM completează sistemul pentru comercializarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii instituit prin Directiva 2003/87/CE prin aplicarea unui set echivalent de norme importurilor pe teritoriul vamal al Uniunii de mărfuri menționate la articolul 2 din prezentul regulament.
- (3) Mecanismul va deveni treptat o alternativă la mecanismele instituite în temeiul Directivei 2003/87/CE pentru a preveni riscul relocării emisiilor de dioxid de carbon, în special alocarea de certificate cu titlu gratuit, în conformitate cu articolul 10a din directiva respectivă.

Articolul 2
Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică mărfurilor enumerate în anexa I, originare dintr-o țară terță, în cazul în care mărfurile respective sau produsele prelucrate din aceste mărfuri care rezultă din regimul de perfecționare activă menționat la articolul 256 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²³ sunt importate pe teritoriul vamal al Uniunii.
- (2) Prezentul regulament se aplică și mărfurilor enumerate în anexa I, originare dintr-o țară terță, în cazul în care mărfurile respective sau produsele prelucrate din aceste mărfuri care rezultă din regimul de perfecționare activă menționat la articolul 256 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului sunt transportate pe o insulă artificială, pe o instalație fixă sau plutitoare sau pe orice altă structură aflată pe platoul continental al unui stat membru sau în zona economică exclusivă a unui stat membru învecinată cu teritoriul vamal al Uniunii. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a condițiilor detaliate pentru aplicarea CBAM în cazul acestor mărfuri, în special în ceea ce privește noțiunile echivalente cu cele de import pe teritoriul vamal al Uniunii și de punere în liberă circulație, în ceea ce privește procedurile referitoare la depunerea declarației CBAM cu privire la aceste mărfuri și controalele care trebuie efectuate de autoritățile vamale. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

²³ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

- (2a) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), prezentul regulament nu se aplică mărfurilor enumerate în anexa I și importate pe teritoriul vamal al Uniunii, a căror valoare intrinsecă nu depășește un total de 150 EUR pe lot.
- (3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), prezentul regulament nu se aplică mărfurilor originare din țările și teritoriile enumerate în anexa II secțiunea A.
- (4) Mărfurile importate sunt considerate ca fiind originare din țări terțe în conformitate cu normele de stabilire a originii nepreferențiale, astfel cum sunt definite la articolul 59 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (5) Țările și teritoriile sunt enumerate în anexa II secțiunea A, sub rezerva îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții:
- (a) EU ETS instituit în temeiul Directivei 2003/87/CE se aplică țării sau teritoriului respectiv sau a fost încheiat un acord între țara terță sau teritoriul terț respectiv și Uniune care leagă pe deplin EU ETS și sistemul de comercializare a certificatelor de emisii al țării terțe sau al teritoriului respectiv;
 - (b) prețul carbonului plătit în țara de origine a mărfurilor este efectiv perceput pentru emisiile încorporate în mărfurile respective, fără nicio reducere în plus față de cele aplicate și în cadrul EU ETS.

- (6) (eliminat)
- (7) În cazul în care o țară terță sau un teritoriu terț are o piață a energiei electrice care este integrată în piața internă de energie electrică a Uniunii prin cuplarea piețelor și nu există o soluție tehnică pentru aplicarea CBAM la importul de energie electrică în Uniune din țara terță sau teritoriul terț respectiv, importul de energie electrică din țara sau teritoriul respectiv este scutit de la aplicarea CBAM, în cazul în care Comisia evaluează că sunt îndeplinite toate condițiile următoare, în conformitate cu alineatul (8):
- (a) țara terță sau teritoriul terț a încheiat un acord cu Uniunea prin care se stabilește obligația de a aplica dreptul Uniunii în domeniul energiei electrice, inclusiv legislația privind dezvoltarea surselor regenerabile de energie, precum și alte norme în domeniul energiei, al mediului și al concurenței;
 - (b) legislația internă din țara terță sau teritoriul terț respectiv pune în aplicare principalele dispoziții ale legislației Uniunii privind piața energiei electrice, inclusiv în ceea ce privește dezvoltarea surselor regenerabile de energie și cuplarea piețelor de energie electrică;
 - (c) țara terță sau teritoriul terț a prezentat Comisiei o foaie de parcurs care conține un calendar pentru adoptarea măsurilor de punere în aplicare a condițiilor prevăzute la literele (d) și (e);
 - (d) țara terță sau teritoriul terț s-a angajat să realizeze neutralitatea climatică până în 2050 și, în consecință, a formulat și comunicat în mod oficial, după caz, Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, o strategie de dezvoltare pe termen lung privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră până la jumătatea secolului, aliniată la obiectivul respectiv, și a pus în aplicare această obligație în legislația sa internă;

- (e) țara terță sau teritoriul terț, atunci când a pus în aplicare foaia de parcurs în temeiul literei (c), a demonstrat progrese substanțiale în direcția alinierii legislației interne la legislația Uniunii în domeniul acțiunilor climatice pe baza foii de parcurs respective, inclusiv în ceea ce privește stabilirea prețului carbonului la un nivel echivalent cu cel al Uniunii, cel puțin în ceea ce privește producerea de energie electrică. Punerea în aplicare a unui sistem de comercializare a certificatelor de emisii pentru energia electrică, cu un preț echivalent cu EU ETS, se finalizează până la 1 ianuarie 2030;
 - (f) țara terță sau teritoriul terț a instituit un sistem eficace pentru a preveni importul indirect de energie electrică în Uniune din alte țări terțe care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la literele (a)-(e).
- (8) O țară terță sau un teritoriu terț care îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (7) literele (a)-(f) este inclus(ă) în anexa II secțiunea B și prezintă două rapoarte privind îndeplinirea condițiilor în conformitate cu alineatul (7) literele (a)-(f), unul înainte de 1 iulie 2025 și altul înainte de 1 iulie 2029. Până la 31 decembrie 2025 și până la 31 decembrie 2029, Comisia evaluează, în special pe baza foii de parcurs în temeiul alineatului (7) litera (c) și a rapoartelor primite din partea țării terțe sau a teritoriului terț, dacă țara terță sau teritoriul terț respectiv continuă să respecte condițiile prevăzute la alineatul (7).
- (9) O țară terță sau un teritoriu terț enumerate în anexa II secțiunea B se elimină de pe lista respectivă:
- (a) în cazul în care Comisia are motive să considere că țara sau teritoriul nu a înregistrat progrese suficiente pentru a se conforma uneia dintre cerințele enumerate la alineatul (7) literele (a)-(f) sau dacă țara sau teritoriul a luat măsuri incompatibile cu obiectivele stabilite în legislația Uniunii în domeniul climei și al mediului;

- (b) în cazul în care țara terță sau teritoriul terț a luat măsuri contrare obiectivelor sale de decarbonizare, cum ar fi furnizarea de sprijin public pentru crearea unei noi capacități de producție care emite mai mult de 550 g de CO₂ generat de combustibili fosili per kWh de energie electrică.
- (10) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 28 pentru a completa prezentul regulament prin care să stabilească cerințe și proceduri pentru țările sau teritoriile care sunt eliminate de pe lista din anexa II secțiunea B, pentru a asigura aplicarea prezentului regulament pe teritoriile lor în ceea ce privește energia electrică. Dacă, în astfel de cazuri, cuplarea piețelor rămâne incompatibilă cu aplicarea prezentului regulament, Comisia poate decide să excludă țările sau teritoriile terțe de la cuplarea piețelor din Uniune și să solicite alocarea explicită a capacităților la frontiera dintre Uniune și țara terță, astfel încât CBAM să se poată aplica.
- (11) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 28 pentru a modifica listele de țări terțe sau teritorii terțe enumerate în anexa II secțiunile A sau B, prin adăugarea sau eliminarea unei țări terțe sau a unui teritoriu terț, în funcție de îndeplinirea condițiilor stabilite la alineatele (5), (7) sau (9) în ceea ce privește țara terță sau teritoriul terț respectiv.
- (12) Uniunea poate încheia acorduri cu țări terțe pentru a ține seama de mecanismele de stabilire a prețului carbonului din țările respective în aplicarea articolului 9.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „mărfuri” înseamnă mărfurile enumerate în anexa 1;
2. „gaze cu efect de seră” înseamnă gaze cu efect de seră, astfel cum se specifică în anexa I, în legătură cu fiecare dintre mărfurile enumerate în anexa respectivă;
3. „emisii” înseamnă eliberarea în atmosferă de gaze cu efect de seră rezultate din producția de mărfuri;
4. „import” înseamnă punerea în liberă circulație prevăzută la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
5. „EU ETS” înseamnă sistemul de comercializare a certificatelor de emisii în cadrul Uniunii în ceea ce privește activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, altele decât activitățile de aviație;
- 5a. „teritoriul vamal” reprezintă teritoriul, astfel cum este definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
6. „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii;
7. „platou continental” înseamnă platoul continental astfel cum este definit în Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării;
8. „zonă economică exclusivă” înseamnă zona economică exclusivă astfel cum este definită în Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării și care a fost declarată zonă economică exclusivă de către un stat membru în temeiul convenției respective;

- 8a. „valoare intrinsecă” înseamnă valoarea intrinsecă pentru mărfuri comerciale, astfel cum este definită la articolul 1 punctul (48) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei;
9. „cuplarea piețelor” înseamnă alocarea capacității de transport prin intermediul unui sistem al Uniunii care corelează ofertele și alocă capacitățile interzonale în mod simultan, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei;
10. „alocare explicită a capacității” înseamnă alocarea capacității de transport transfrontaliere separat de comerțul cu energie electrică;
11. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 11 din prezentul regulament;
12. „autorități vamale” înseamnă administrațiile vamale ale statelor membre, astfel cum sunt definite la articolul 5 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
13. „importator” înseamnă fie persoana care depune o declarație vamală de punere în liberă circulație în numele său și pe seama sa, sau, în cazul în care declarația vamală este depusă de un reprezentant vamal indirect în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, persoana pe seama căreia se depune o astfel de declarație;
- 13a. „declarant vamal” înseamnă declarantul, astfel cum este definit la articolul 5 punctul (15) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, care depune o declarație vamală de punere în liberă circulație în nume propriu sau persoana în numele căreia se depune o astfel de declarație.
- 13b. „declarant autorizat în cadrul CBAM” este o persoană autorizată de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 17;

14. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asociere de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația Uniunii sau cu cea națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice;
- 14a. „persoană stabilită într-un stat membru” înseamnă:
- (a) în cazul unei persoane fizice, orice persoană care își are reședința în statul membru;
 - (b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, orice persoană care își are sediul social, sediul central sau un sediu permanent în statul membru;
- 14b. „numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici” (numărul EORI) este numărul atribuit de autoritatea vamală în timpul înregistrării la autoritățile vamale în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
15. „emisii directe” înseamnă emisiile provenite din procesele de producție a mărfurilor, inclusiv emisiile provenite din încălzirea și răcirea utilizate pentru procesele de producție, indiferent de locul unde se produce încălzirea sau răcirea, și inclusiv energia electrică produsă în limitele instalației care produce mărfurile;
16. „emisii încorporate” înseamnă emisii directe eliberate în timpul producerii de mărfuri, calculate în conformitate cu metodele prevăzute în anexa III;
17. „tonă de CO₂e” înseamnă o tonă de metrică de dioxid de carbon („CO₂”) sau o cantitate din orice alt gaz cu efect de seră menționat la anexa I cu un potențial de încălzire globală echivalent;

18. „certificat CBAM” înseamnă un certificat în format electronic care corespunde unei tone de emisii încorporate în mărfuri;
19. „restituire” înseamnă compensarea certificatelor CBAM cu emisiile încorporate declarate ale mărfurilor importate;
20. „procese de producție” înseamnă procesele chimice și fizice efectuate pentru a produce mărfuri într-o instalație;
21. „valoare implicită” înseamnă o valoare care este calculată sau extrasă din date secundare care reprezintă emisii încorporate în mărfuri;
22. „emisii reale” înseamnă emisiile calculate pe baza datelor primare din procesele de producție a mărfurilor;
23. „prețul carbonului” înseamnă suma plătită într-o țară terță sub forma unei taxe sau a unor certificate de emisii în cadrul unui sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, calculată pentru gazele cu efect de seră care fac obiectul unei astfel de măsuri și care sunt eliberate în timpul producerii de mărfuri;
24. „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în care se desfășoară un proces de producție;
25. „operator” înseamnă orice persoană care operează sau controlează o instalație într-o țară terță;

26. „organism național de acreditare” înseamnă un organism național de acreditare desemnat de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
27. „certificat EU ETS” înseamnă o cotă menționată la articolul 3 litera (a) din Directiva 2003/87/CE pentru activitățile enumerate în anexa I la directiva respectivă, altele decât activitățile de aviație;
28. „emisii indirecte” înseamnă emisii provenite din producția de energie electrică care este consumată în timpul proceselor de producție a mărfurilor, cu excluderea energiei electrice produse în limitele instalației de producere a mărfurilor.

Capitolul II

Obligațiile și drepturile declaranților autorizați în cadrul CBAM

Articolul 4

Importul de mărfuri

Mărfurile se importă pe teritoriul vamal al Uniunii numai de către un declarant autorizat în cadrul CBAM.

Articolul 5

Solicitarea unei autorizații

- (1) Înainte de a importa mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii, orice importator stabilit într-un stat membru solicită statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM. În cazul în care un astfel de importator utilizează reprezentarea indirectă în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și în cazul în care reprezentantul vamal indirect este de acord să acționeze în calitate de declarant autorizat în cadrul CBAM, cererea este depusă de acel reprezentant vamal indirect.
 - (1a) În cazul în care importatorul nu este stabilit într-un stat membru, cererea menționată la alineatul (1) se depune de către reprezentantul vamal indirect.
 - (1b) Cererea respectivă se depune prin intermediul registrului central înființat în conformitate cu articolul 14.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care capacitatea de transport pentru importul de energie electrică este alocată prin alocarea explicită a capacității, persoana căreia i-a fost alocată capacitatea pentru import și care desemnează această capacitate pentru import este considerată, în sensul prezentului regulament, un declarant autorizat în cadrul CBAM în statul membru în care persoana declară importul de energie electrică. Importurile se măsoară per frontieră pentru perioade de timp care nu depășesc o oră și nu este posibilă deducerea exporturilor sau a tranzitului în aceeași oră.

- (3) Cererea de autorizare include următoarele informații privind solicitantul:
- (a) numele, adresele și datele de contact;
 - (b) numărul EORI;
 - (c) activitatea economică principală desfășurată în Uniune;
 - (d) certificarea de către autoritatea fiscală din statul membru în care este stabilit solicitantul a faptului că acesta nu face obiectul unui ordin de recuperare a datoriilor fiscale naționale aflate în vigoare;
 - (e) declarația pe propria răspundere conform căreia solicitantul nu a fost implicat în încălcări grave sau încălcări repetate ale legislației vamale, ale normelor fiscale și nici ale normelor privind abuzul de piață în cursul celor cinci ani anteriori anului în care a fost depusă cererea, inclusiv faptul că nu are cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea sa economică;
 - (f) informațiile necesare pentru a demonstra capacitatea financiară și operațională a solicitantului de a-și îndeplini obligațiile în temeiul prezentului regulament și, în cazul în care autoritatea competentă decide acest lucru pe baza unei evaluări a riscurilor, documente justificative care să confirme respectivele informații, cum ar fi contul de profit și pierderi și bilanțul pentru cel mult ultimele trei exerciții financiare pentru care conturile au fost închise;

- (g) valoarea monetară și volumul estimate ale importurilor de mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii în funcție de tipul de mărfuri, pentru anul calendaristic în care este depusă cererea și pentru anul calendaristic următor;
 - (h) numele și datele de contact ale persoanelor în numele cărora acționează solicitantul, dacă este cazul.
- (4) Solicitantul își poate retrage cererea în orice moment.
- (5) Declarantul autorizat în cadrul CBAM informează fără întârziere autoritatea competentă cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate în conformitate cu alineatul (3) al prezentului articol care a intervenit după ce decizia de acordare a statutului de declarant autorizat în cadrul CBAM a fost adoptată în temeiul articolului 17 și care ar putea influența decizia respectivă sau conținutul autorizației acordate în temeiul acesteia.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind formatul standard al cererii și procedurile de depunere a cererii prin registrul central, privind procedura care trebuie urmată de autoritatea competentă și termenele care trebuie respectate atunci când se prelucrează cererile de autorizare în conformitate cu alineatul (1) și privind normele pentru identificarea de către autoritatea competentă a declaranților autorizați în cadrul CBAM pentru importul de energie electrică. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 6
Declarația CBAM

- (1) Până la data de 31 mai a fiecărui an, fiecare declarant autorizat în cadrul CBAM prezintă autorității competente declarația CBAM pentru anul calendaristic anterior. Declarația CBAM respectivă se depune prin intermediul registrului central înființat în conformitate cu articolul 14.
- (2) Declarația CBAM cuprinde următoarele:
 - (a) cantitatea totală din fiecare tip de mărfuri importate în cursul anului calendaristic anterior, exprimată în megawați-oră pentru energie electrică și în tone pentru alte mărfuri;
 - (b) emisiile totale încorporate în mărfurile respective, exprimate în tone de emisii de CO₂e pe megawatt-oră de energie electrică sau, pentru alte mărfuri, în tone de emisii de CO₂e per tonă de fiecare tip de mărfuri, calculate în conformitate cu articolul 7 și verificate în conformitate cu articolul 8;
 - (c) numărul total de certificate CBAM care urmează să fie restituite, corespunzătoare emisiilor totale încorporate menționate la alineatul (2) litera (b), după reducerea datorată pe baza prețului carbonului plătit într-o țară de origine în conformitate cu articolul 9 și ajustarea necesară pentru a reflecta măsura în care certificatele EU ETS sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 31.

- (3) În cazul în care se importă produse prelucrate rezultate din regimul de perfecționare activă menționat la articolul 256 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, declarantul autorizat în cadrul CBAM raportează în declarația CBAM emisiile încorporate în mărfurile care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă și au dus la obținerea produselor prelucrate importate, chiar dacă produsele prelucrate nu sunt incluse în anexa I la prezentul regulament. Această dispoziție se aplică, de asemenea, în cazul în care produsele prelucrate rezultate din regimul de perfecționare activă sunt mărfuri reintroduse, astfel cum se menționează la articolul 205 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (4) În cazul în care mărfurile importate incluse în anexa I sunt produse prelucrate care rezultă din regimul de perfecționare pasivă menționat la articolul 259 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, declarantul autorizat în cadrul CBAM raportează în declarația CBAM numai emisiile rezultate din operațiunea de perfecționare efectuată în afara teritoriului vamal al Uniunii.
- (5) În cazul în care mărfurile importate sunt mărfuri reintroduse, astfel cum se menționează la articolul 203 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, declarantul autorizat în cadrul CBAM raportează separat, în declarația CBAM, „zero” pentru emisiile totale încorporate corespunzătoare mărfurilor respective.

- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind formatul standard, inclusiv informații detaliate pentru fiecare instalație și pentru fiecare țară de origine și tip de mărfuri care trebuie raportate în sprijinul totalurilor menționate la alineatul (2), în special în ceea ce privește emisiile încorporate și prețul carbonului plătit, precum și procedura de depunere a declarației CBAM prin intermediul registrului central și modalitățile de restituire a certificatelor CBAM menționate la alineatul (2) litera (c), în conformitate cu articolul 22 alineatul (1), în special în ceea ce privește procesul și selectarea de către declarantul autorizat în cadrul CBAM a certificatelor care urmează să fie restituite. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 7

Calcularea emisiilor încorporate

- (1) Emisiile încorporate în mărfuri se calculează în conformitate cu metodele prevăzute în anexa III.
- (2) Emisiile încorporate în alte mărfuri decât energia electrică se determină pe baza emisiilor reale în conformitate cu metodele prevăzute în anexa III punctele 2 și 3. În cazul în care emisiile reale nu pot fi determinate în mod adecvat, emisiile încorporate se determină prin trimitere la valorile implicite, în conformitate cu metodele prevăzute în anexa III punctul 4.1.
- (3) Emisiile încorporate în energia electrică importată se determină prin trimitere la valorile implicite în conformitate cu metoda prevăzută în anexa III punctul 4.2, cu excepția cazului în care declarantul autorizat în cadrul CBAM dovedește faptul că sunt îndeplinite criteriile pentru stabilirea emisiilor încorporate pe baza emisiilor reale în conformitate cu anexa III punctul 5.

- (4) Declarantul autorizat în cadrul CBAM ține evidența informațiilor necesare pentru calcularea emisiilor încorporate în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa IV. Evidențele respective sunt suficient de detaliate pentru a permite verificatorilor acreditați în temeiul articolului 18 să verifice emisiile încorporate în conformitate cu articolul 8 și cu anexa V și pentru a permite autorității competente să examineze declarația CBAM în conformitate cu articolul 19 alineatul (1).
- (5) Declarantul autorizat în cadrul CBAM păstrează evidențele informațiilor menționate la alineatul (4), inclusiv raportul verficatorului, până la sfârșitul celui de-al patrulea an după anul în care a fost sau ar fi trebuit să fie depusă declarația CBAM.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în ceea ce privește stabilirea normelor detaliate privind elementele metodelor de calcul prevăzute în anexa III, inclusiv stabilirea limitelor sistemelor proceselor de producție, a factorilor de emisie, a valorilor emisiilor reale specifice instalației și a valorilor implicite și a aplicării acestora la mărfuri individuale, precum și stabilirea metodelor de asigurare a fiabilității datelor pe baza cărora se determină valorile implicite, inclusiv nivelul de detaliere și verificarea datelor, și inclusiv specificarea mai precisă a mărfurilor care urmează să fie considerate „mărfuri simple” și „mărfuri complexe” în înțelesul articolului III punctul 1. În cazuri justificate obiectiv, actele respective prevăd că valorile implicite pot fi adaptate anumitor zone, regiuni sau țări pentru a ține seama de factori obiectivi specifici care influențează emisiile, cum ar fi sursele de energie predominante sau procesele industriale. Actele de punere în aplicare respective se bazează pe legislația existentă privind verificarea emisiilor și a datelor de activitate pentru instalațiile care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE, în special pe Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei.
- (7) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (6) din prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 8

Verificarea emisiilor încorporate

- (1) Declarantul autorizat în cadrul CBAM se asigură că emisiile totale încorporate declarate în declarația CBAM depusă în temeiul articolului 6 sunt verificate de un verficator acreditat în temeiul articolului 18, pe baza principiilor de verificare stabilite în anexa V.
- (2) Pentru emisiile încorporate în mărfurile produse în instalații înregistrate într-o țară terță în conformitate cu articolul 10, declarantul autorizat în cadrul CBAM poate alege să utilizeze informațiile verificate care i-au fost prezentate în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) pentru a îndeplini obligația menționată la alineatul (1).
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind principiile de verificare menționate la alineatul (1) în ceea ce privește posibilitatea de a exonera verficatorul de obligația de a vizita instalația în care sunt produse mărfurile relevante, definiția pragurilor pentru a decide dacă inexactitățile sau neconformitățile sunt materiale și privind documentele justificative necesare pentru raportul de verificare, inclusiv formatul acestuia. În acest sens, Comisia urmărește să asigure coerența cu procedurile prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 9

Prețul carbonului plătit într-o țară de origine

- (1) Un declarant autorizat în cadrul CBAM poate solicita în declarația sa CBAM o reducere a numărului de certificate CBAM care trebuie restituite pentru a fi luat în considerare prețul carbonului plătit în țara de origine pentru emisiile încorporate declarate. Prețul carbonului poate fi luat în considerare numai în măsura în care a fost plătit efectiv, luând în considerare orice reducere sau orice altă formă de compensare disponibilă în țara de origine care ar fi condus la o reducere a respectivului preț al carbonului.
- (2) Declarantul autorizat în cadrul CBAM ține o evidență a documentației necesare pentru a demonstra că emisiile încorporate declarate au făcut obiectul unui preț al carbonului în țara de origine a mărfurilor, care a fost plătit efectiv, astfel cum se menționează la alineatul (1). În special, declarantul autorizat în cadrul CBAM ține evidența legată de orice reduceri disponibile sau orice altă formă de compensare, în special trimiteri la legislația relevantă a țării respective. Această documentație este certificată de o persoană independentă de declarantul autorizat în cadrul CBAM și independentă de autoritățile din țara de origine. Declarantul autorizat în cadrul CBAM păstrează, de asemenea, dovada plății efective a prețului carbonului.
- (3) Declarantul autorizat în cadrul CBAM păstrează evidențele menționate la alineatul (2) până la sfârșitul celui de-al patrulea an după anul în care a fost sau ar fi trebuit să fie depusă declarația CBAM.

- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind normele detaliate referitoare la conversia prețului mediu anual al carbonului plătit efectiv în conformitate cu alineatul (1) într-o reducere corespunzătoare a numărului de certificate CBAM care trebuie restituite, inclusiv conversia în moneda euro a prețului carbonului plătit efectiv în monedă străină la cursul de schimb mediu anual, dovezile necesare privind plata efectivă a prețului carbonului, exemple de reduceri sau de orice alte forme de compensare relevante menționate la alineatul (1), calificările persoanei independente menționate la alineatul (2) și condițiile de verificare a independenței. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 10

Înregistrarea operatorilor și a instalațiilor din țări terțe

- (1) La cererea unui operator al unei instalații situate într-o țară terță, Comisia înregistrează informațiile referitoare la operatorul respectiv și la instalația acestuia într-o bază de date centrală, astfel cum se menționează la articolul 14a.
- (2) Cererea de înregistrare menționată la alineatul (1) include următoarele informații care trebuie incluse în baza de date centrală la înregistrare:
- (a) denumirea, adresa și datele de contact ale operatorului;
 - (b) amplasarea fiecărei instalații, inclusiv adresa completă și coordonatele geografice exprimate în longitudine și latitudine, incluzând 6 zecimale;
 - (c) activitatea economică principală a instalației.

- (3) Comisia notifică operatorului înregistrarea în baza de date. Înregistrarea este valabilă pe o perioadă de cinci ani de la data notificării sale către operatorul instalației.
- (4) Operatorul informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare a informațiilor menționate la alineatul (2) care survine după înregistrare, iar Comisia actualizează informațiile relevante.
- (5) Operatorul:
- (a) determină emisiile încorporate calculate în conformitate cu metodele prevăzute în anexa III, în funcție de tipul de mărfuri produse în instalația menționată la alineatul (1);
 - (b) se asigură că emisiile încorporate menționate la litera (a) sunt verificate în conformitate cu principiile de verificare prevăzute în anexa V de către un verficator acreditat în temeiul articolului 18;
 - (c) păstrează o copie a raportului de verificare, precum și evidențe ale informațiilor necesare pentru calcularea emisiilor încorporate în mărfuri, astfel cum se prevede în anexa IV, pe o perioadă de patru ani de la efectuarea verificării.
- (6) Evidențele menționate la alineatul (5) litera (c) trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite verificarea emisiilor încorporate în conformitate cu articolul 8 și cu anexa V și pentru a permite oricărei autorități competente să examineze, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), declarația CBAM întocmită de un declarant autorizat în cadrul CBAM căruia i-au fost prezentate informațiile relevante în conformitate cu alineatul (7).

- (7) Un operator poate comunica unui declarant autorizat în cadrul CBAM informațiile privind verificarea emisiilor încorporate menționate la alineatul (5). Declarantul autorizat în cadrul CBAM are dreptul să se prevaleze de aceste informații prezentate pentru a îndeplini obligația menționată la articolul 8.
- (8) Operatorul poate solicita, în orice moment, radierea din baza de date. La primirea acestei solicitări și după notificarea autorităților naționale competente, Comisia radiază informațiile referitoare la operatorul respectiv și la instalația acestuia din baza de date centrală, cu condiția ca aceste informații să nu fie necesare pentru examinarea declarațiilor CBAM depuse. După ce a acordat operatorului posibilitatea de a fi audiat și după consultarea autorităților naționale competente relevante, Comisia poate, de asemenea, să radieze informațiile în cazul în care constată că nu mai sunt exacte. Comisia informează autoritățile competente ale statelor membre cu privire la aceste radieri.

Capitolul III

Autoritățile competente

Articolul 11

Autoritățile competente

- (1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament și informează Comisia cu privire la aceasta.
- Comisia pune la dispoziția statelor membre o listă a tuturor autorităților competente și publică informațiile respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Autoritățile competente fac schimb de orice informații esențiale sau utile pentru exercitarea funcțiilor și sarcinilor lor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 12

Comisia

Pe lângă atribuțiile pe care le exercită în temeiul altor dispoziții ale prezentului regulament, Comisia asistă autoritățile competente în îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament și coordonează activitățile acestora, prin elaborarea de orientări privind bunele practici și sprijinirea schimbului de bune practici în acest domeniu, precum și prin promovarea unui schimb de informații și a unei cooperări adecvate între autoritățile competente, precum și între autoritățile competente și Comisie.

Articolul 13

Secretul profesional și schimbul de informații

- (1) Toate informațiile de natură confidențială sau furnizate cu titlu confidențial, obținute de autoritatea competentă sau de Comisie în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale, intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional. Aceste informații nu se divulgă de către autoritatea competentă sau de către Comisie fără permisiunea expresă a persoanei sau a autorității care le-a furnizat ori în temeiul dispozițiilor cuprinse în legislația Uniunii sau în legislația națională.
- (2) Cu toate acestea, autoritățile competente și Comisia pot face schimb de astfel de informații cu autoritățile competente ale altor state membre, cu autoritățile vamale, cu autoritățile responsabile cu aplicarea de sancțiuni administrative sau penale, cu Comisia și cu Parchetul European, în scopul asigurării respectării de către persoane a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament și al aplicării legislației vamale. Informațiile comunicate astfel intră ele însele sub incidența secretului profesional și nu pot fi comunicate niciunei alte persoane sau autorități decât în temeiul dispozițiilor dreptului Uniunii sau ale dreptului intern.

Articolul 14
Registrul central

- (1) Comisia instituie un registru central al declaranților autorizați în cadrul CBAM sub forma unei baze de date electronice standardizate care conține datele privind certificatele CBAM ale declaranților autorizați în cadrul CBAM respectivi. Comisia pune informațiile din registrul respectiv la dispoziția autorităților vamale și a autorităților competente din statele membre, în mod automat și în timp real.
- (2) Registrul menționat la alineatul (1) conține conturi cu informații despre fiecare declarant autorizat în cadrul CBAM, în special:
 - (a) numele și datele de contact ale declarantului autorizat în cadrul CBAM;
 - (b) numărul EORI al declarantului autorizat în cadrul CBAM;
 - (c) numărul contului CBAM;
 - (d) numărul, prețul de vânzare, data cumpărării, data restituirii sau data răscumpărării sau data anulării certificatelor CBAM pentru fiecare declarant autorizat în cadrul CBAM.
- (3) Informațiile din registrul menționat la alineatul (2) sunt confidențiale.

Articolul 14a

Baza de date centrală a operatorilor și a instalațiilor amplasate în țări terțe

Comisia creează o bază de date centrală accesibilă publicului, care conține numele, adresele și datele de contact ale operatorilor și amplasarea instalațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2). Un operator poate alege ca numele, adresa și datele sale de contact să nu fie puse la dispoziția publicului.

Articolul 15

Registrul independent al tranzacțiilor

- (1) Comisia ține un registru independent al tranzacțiilor în care se înregistrează achiziționarea de certificate CBAM, deținerea, restituirea, răscumpărarea și anularea acestora.
- (2) Comisia efectuează controale bazate pe riscuri asupra tranzacțiilor înregistrate în registrul independent al tranzacțiilor, pentru a se asigura că nu există nereguli în achiziționarea, deținerea, restituirea, răscumpărarea și anularea certificatelor CBAM.
- (3) În cazul în care se constată nereguli în urma controalelor efectuate în temeiul alineatului (2), Comisia informează autoritățile competente ale statului membru sau ale statelor membre în cauză pentru investigații suplimentare în vederea corectării neregulilor identificate.

Articolul 16

Conturile din registrul central

- (1) Comisia atribuie fiecărui declarant autorizat în cadrul CBAM un număr unic de cont CBAM.
- (2) Fiecărui declarant autorizat în cadrul CBAM i se acordă acces la contul său din registrul central.
- (3) Comisia deschide contul imediat după acordarea autorizației menționate la articolul 17 alineatul (1) și informează declarantul autorizat în cadrul CBAM în acest sens.
- (4) În cazul în care declarantul autorizat în cadrul CBAM și-a încetat activitatea economică sau autorizația sa a fost revocată, Comisia închide contul respectivului declarant autorizat în cadrul CBAM, cu condiția ca acesta să fi respectat toate obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 17

Autorizarea

- (0) În cazul în care se depune o cerere de acordare a statutului de declarant autorizat în cadrul CBAM în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit declarantul acordă statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM în cazul în care sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (1). Statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM este recunoscut în toate statele membre.
- (1) Criteriile pentru acordarea statutului de declarant autorizat în cadrul CBAM sunt următoarele:
- (a) solicitantul nu a fost implicat într-o încălcare gravă sau în încălcări repetate ale legislației vamale, ale normelor fiscale și ale normelor privind abuzul de piață sau ale normelor CBAM și în special nu are cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea sa economică în cursul celor cinci ani anteriori cererii;
 - (b) solicitantul își demonstrează capacitatea financiară și operațională de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament.
 - (c) solicitantul este stabilit într-un stat membru și
 - (d) solicitantului i s-a atribuit un număr EORI în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (2) În cazul în care autoritatea competentă constată că nu sunt îndeplinite condițiile enumerate la alineatul (1) sau în cazul în care solicitantul nu a furnizat informațiile enumerate la articolul 5 alineatul (3), este refuzată acordarea statutului de declarant autorizat în cadrul CBAM. O astfel de decizie prezintă motivele refuzului și include informații cu privire la posibilitatea de a introduce o cale de atac.
- (3) (eliminat)

- (4) O decizie a autorității competente prin care se acordă statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM se înregistrează în registrul central și conține următoarele informații:
- (a) numele și adresa declarantului autorizat în cadrul CBAM;
 - (b) numărul EORI al declarantului autorizat în cadrul CBAM;
 - (c) numărul contului CBAM atribuit acestuia în conformitate cu articolul 16 alineatul (1).
- (5) (eliminat)
- (6) Pentru a respecta criteriile menționate la alineatul (1) litera (b), autoritatea competentă solicită constituirea unei garanții, în cazul în care solicitantul nu a fost stabilit pe parcursul celor două exerciții financiare care au precedat anul în care a fost depusă cererea în conformitate cu articolul 5 alineatul (1). Autoritatea competentă stabilește quantumul unei astfel de garanții, calculat ca valoarea certificatelor CBAM pe care declarantul autorizat în cadrul CBAM ar trebui să le restituie, în conformitate cu articolul 22 cu privire la importurile de mărfuri raportate în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) litera (g). Garanția este constituită sub forma unei garanții bancare, plătitibilă la prima cerere, de către o instituție financiară care își desfășoară activitatea în Uniune sau printr-o altă formă de garanție care oferă o asigurare echivalentă.
- (7) În cazul în care autoritatea competentă constată că garanția furnizată nu asigură sau nu mai este suficientă pentru a asigura obligațiile CBAM ale declarantului autorizat în cadrul CBAM, aceasta solicită declarantului autorizat în cadrul CBAM fie să furnizeze o garanție suplimentară, fie să înlocuiască garanția inițială cu o nouă garanție, la alegerea declarantului autorizat în cadrul CBAM.
- (8) Autoritatea competentă eliberează garanția imediat după data de 31 mai a celui de-al doilea an în care declarantul autorizat în cadrul CBAM a restituit certificatele CBAM în conformitate cu articolul 22.

- (9) La cererea declarantului autorizat în cadrul CBAM, autoritatea competentă îi revocă acestuia statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM. Autoritatea competentă revocă, de asemenea, statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM în cazul în care acesta nu mai îndeplinește criteriile stabilite la alineatele (1) sau (7) din prezentul articol, sau a fost implicat într-o încălcare gravă sau repetată a obligației de restituire a certificatelor CBAM menționată la articolul 22 alineatul (1) sau a obligației de a asigura un număr suficient de certificate CBAM în contul său din registrul central la sfârșitul fiecărui trimestru, astfel cum se menționează la articolul 22 alineatul (2). Înainte de a revoca statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM, autoritatea competentă acordă declarantului autorizat în cadrul CBAM posibilitatea de a fi audiat. Orice decizie de revocare conține justificarea, precum și informații cu privire la dreptul la o cale de atac.
- (10) Autoritatea competentă înregistrează în registrul central informațiile privind solicitanții a căror cerere de acordare a statutului de declarant autorizat în cadrul CBAM a fost refuzată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol și persoanele al căror statut de declarant autorizat în cadrul CBAM a fost revocat în conformitate cu alineatul (9) din prezentul articol.
- (11) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, dispoziții detaliate pentru aplicarea criteriilor menționate la alineatul (1), inclusiv criteriul de a nu fi fost implicat într-o încălcare gravă sau repetată astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a), precum și pentru aplicarea garanției menționate la alineatele (6)-(8), pentru aplicarea criteriilor privind o încălcare gravă sau repetată menționată la alineatul (9) și pentru consecințele revocării statutului de declarant autorizat în cadrul CBAM. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Articolul 18

Acreditarea verificatorilor

- (1) Orice persoană acreditată în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei pentru o grupă de activități relevantă este considerată verficator acreditat în temeiul prezentului regulament. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru identificarea grupelor relevante de activități prin asigurarea alinierii calificărilor unui verficator acreditat, necesare pentru a efectua verificări în temeiul prezentului regulament, cu grupa de activități relevantă menționată în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 al Comisiei și indicată în certificatul de acreditare. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).
- (2) În plus față de alineatul (1), un organism național de acreditare poate acredita, la cerere, o persoană stabilită în Uniune în calitate de verficator în temeiul prezentului regulament atunci când consideră, pe baza documentației depuse, că persoana respectivă are capacitatea de a aplica principiile de verificare menționate în anexa V pentru a îndeplini obligațiile de control al emisiilor încorporate prevăzute la articolele 8 și 10.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 28 pentru a completa prezentul regulament prin specificarea condițiilor pentru acordarea acreditării menționate la alineatul (2), pentru controlul și supravegherea verficatorilor acreditați, pentru retragerea acreditării și pentru recunoașterea reciprocă și evaluarea colegială a organismelor de acreditare.

Articolul 19

Examinarea declarațiilor CBAM

- (1) Autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit declarantul autorizat în cadrul CBAM poate examina o declarație CBAM în perioada care se încheie cu al patrulea an după anul în care declarația ar fi trebuit depusă. Examinarea poate consta în verificarea informațiilor furnizate în declarația CBAM pe baza informațiilor comunicate de autoritățile vamale în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) și a oricăror alte dovezi relevante, precum și pe baza oricărui audit considerat necesar, inclusiv la sediul declarantului autorizat în cadrul CBAM.
- (1a) Fără a aduce atingere alineatului (1), Comisia stabilește periodic factori de risc specifici și elemente importante pentru autoritățile competente, pe baza unei analize a riscurilor legate de punerea în aplicare a CBAM la nivelul UE, luând în considerare informațiile conținute în registrul central, datele comunicate de autoritățile vamale și alte surse de informații relevante, inclusiv controalele și verificările menționate la articolul 15 alineatul (2) și la articolul 25 alineatul (3). Comisia facilitează, de asemenea, schimbul de informații cu autoritățile competente cu privire la activitățile frauduloase și aplicarea de sancțiuni declaranților autorizați în cadrul CBAM.
- (2) În cazul în care un declarant autorizat în cadrul CBAM nu depune o declarație CBAM în conformitate cu articolul 6, Comisia evaluează obligațiile privind CBAM ale respectivului declarant autorizat în cadrul CBAM pe baza informațiilor de care dispune și calculează numărul total de certificate CBAM datorate, cel târziu până la data de 31 decembrie a anului care urmează anului în care ar fi trebuit depusă declarația CBAM. Comisia comunică aceste informații statului membru în care este stabilit declarantul autorizat în cadrul CBAM.

- (3) În cazul în care autoritatea competentă a stabilit că numărul declarat de certificate CBAM care urmează să fie restituite este incorect sau că nu a fost depusă nicio declarație CBAM în conformitate cu articolul 6, aceasta determină numărul de certificate CBAM datorate de declarantul autorizat în cadrul CBAM. Autoritatea competentă notifică declarantului autorizat în cadrul CBAM numărul determinat și solicită ca declarantul autorizat în cadrul CBAM să restituie certificatele CBAM suplimentare în termen de o lună. Această decizie conține justificarea, precum și informații cu privire la dreptul la o cale de atac.
- (4) (eliminat)
- (5) În cazul în care a stabilit că numărul de certificate CBAM restituite este în exces față de numărul datorat, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia, fără întârziere. Certificatele CBAM restituite în exces sunt răscumpărate în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 23.

Capitolul IV

CertIFICATELE CBAM

Articolul 20

Vânzarea certificatelor CBAM

- (0) Statele membre vând certificate CBAM declaranților autorizați în cadrul CBAM stabiliți pe teritoriul lor. În acest scop, certificatele CBAM sunt vândute pe o platformă centrală comună creată de Comisie în urma unei proceduri comune de achiziții publice între Comisie și statele membre și gestionată de Comisie. Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 28 pentru a defini mai detaliat calendarul, administrarea și alte aspecte ale vânzării și răscumpărării certificatelor CBAM, urmărind coerența cu procedurile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei.
- (1) Certificatele CBAM se vând declaranților autorizați în cadrul CBAM la prețul calculat în conformitate cu articolul 21.
- (2) Comisia se asigură că fiecărui certificat CBAM i se atribuie un număr unic de identificare în momentul creării sale și înregistrează numărul unic de identificare al unității și prețul și data vânzării certificatului în registrul central în contul declarantului autorizat în cadrul CBAM care îl cumpără.

Articolul 21

Prețul certificatelor CBAM

- (1) Comisia calculează prețul certificatelor CBAM ca medie a prețurilor de închidere ale certificatelor EU ETS pe platforma comună de licitație în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei²⁴ pentru fiecare săptămână calendaristică. Pentru săptămânile calendaristice în care nu sunt programate licitații pe platforma comună de licitație, prețul certificatelor CBAM este media prețurilor de închidere ale certificatelor EU ETS din ultima săptămână în care au avut loc licitații pe platforma comună de licitație.
- (2) Prețul mediu respectiv se publică de către Comisie în prima zi lucrătoare a săptămânii calendaristice următoare și se aplică din următoarea zi lucrătoare până în prima zi lucrătoare a săptămânii calendaristice următoare.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a defini mai în detaliu metodologia de calculare a prețului mediu al certificatelor CBAM și modalitățile practice de publicare a prețului. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

²⁴ Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE (JO L 302, 18.11.2010, p. 1).

Articolul 22

Restituirea certificatelor CBAM

- (1) Până la data de 31 mai a fiecărui an, declarantul autorizat în cadrul CBAM restituie Comisiei un număr de certificate CBAM care corespunde emisiilor încorporate declarate în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (c) și verificate în conformitate cu articolul 8 pentru anul calendaristic anterior restituirii. În acest sens, declarantul autorizat în cadrul CBAM se asigură că numărul necesar de certificate CBAM este disponibil în contul său din registrul central. Comisia anulează certificatele CBAM respective.
- (2) Declarantul autorizat în cadrul CBAM se asigură că numărul de certificate CBAM care figurează în contul său în registrul central la sfârșitul fiecărui trimestru corespunde unui procent de cel puțin 80 % din emisiile încorporate, determinate prin trimitere la valorile implicite în conformitate cu metodele prevăzute în anexa III, pentru toate mărfurile pe care le-a importat de la începutul anului calendaristic.
- (3) În cazul în care constată că numărul de certificate CBAM din contul unui declarant autorizat în cadrul CBAM nu respectă obligațiile prevăzute la alineatul (2), Comisia notifică declarantului autorizat în cadrul CBAM, prin intermediul registrului central, necesitatea de a asigura un număr suficient de certificate CBAM în contul său în termen de o lună. De asemenea, Comisia informează autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit declarantul autorizat în cadrul CBAM.
- (4) (eliminat)

Articolul 23

Răscumpărarea certificatelor CBAM

- (1) La cererea unui declarant autorizat în cadrul CBAM, certificatele CBAM în exces rămase în contul declarantului în registrul central după restituirea certificatelor în conformitate cu articolul 22 sunt răscumpărate de către statul membru în care este stabilit declarantul autorizat în cadrul CBAM. În acest scop, Comisia cumpără astfel de certificate prin intermediul platformei centrale comune menționate la articolul 20 în numele statului membru în care este stabilit declarantul autorizat în cadrul CBAM. Cererea de răscumpărare se depune până la data de 30 iunie a fiecărui an în care au fost restituite certificate CBAM.
- (2) Numărul de certificate care fac obiectul răscumpărării menționate la alineatul (1) se limitează la o treime din numărul total al certificatelor CBAM achiziționate de declarantul autorizat în cadrul CBAM în cursul anului calendaristic precedent.
- (3) Prețul de răscumpărare pentru fiecare certificat CBAM este prețul plătit de declarantul autorizat în cadrul CBAM pentru certificatul respectiv în momentul cumpărării.

Articolul 24

Anularea certificatelor CBAM

Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia anulează toate certificatele CBAM care au fost cumpărate în cursul anului anterior anului calendaristic precedent și care au rămas în contul unui declarant autorizat în cadrul CBAM din registrul central. Certificatele CBAM respective sunt anulate fără nicio compensație.

Capitolul V

Autoritățile vamale

Articolul 25

Norme aplicabile importului de mărfuri

- (1) Autoritățile vamale nu permit ca importul de mărfuri să fie realizat de altă persoană decât un declarant autorizat în cadrul CBAM.
- (2) Autoritățile vamale comunică Comisiei, periodic și în mod automat, prin intermediul mecanismului de supraveghere instituit în temeiul articolului 56 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, informații privind mărfurile declarate la import, care includ numărul EORI și numărul contului CBAM al declarantului autorizat în cadrul CBAM, codul NC format din 8 cifre al mărfurilor, cantitatea, țara de origine, data declarației și regimul vamal.
- (2a) Comisia comunică informațiile menționate la alineatul (2) autorității competente a statului membru în care este stabilit declarantul autorizat în cadrul CBAM.
- (3) (eliminat)
- (4) În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, autoritățile vamale pot comunica autorității competente din statul membru care a acordat statutul de declarant autorizat în cadrul CBAM, informațiile confidențiale pe care autoritățile vamale le-au obținut în cursul exercitării sarcinilor lor sau care le-au fost furnizate cu titlu confidențial.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să definească informațiile, calendarul și mijloacele de comunicare a informațiilor în temeiul alineatului (2) al prezentului articol. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Capitolul VI

Asigurarea respectării dispozițiilor

Articolul 26

Sanțiuni

- (1) Un declarant autorizat în cadrul CBAM care nu restituie, până la data de 31 mai a fiecărui an, un număr de certificate CBAM corespunzătoare emisiilor încorporate în mărfurile importate în cursul anului precedent este pasibil de plata unei sancțiuni. Sancțiunea este identică cu amenda pentru depășirea emisiilor prevăzută la articolul 16 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE și majorată în temeiul articolului 16 alineatul (4) din directiva respectivă, aplicabilă în anul importului mărfurilor, și se aplică pentru fiecare certificat CBAM pe care declarantul autorizat în cadrul CBAM nu l-a restituit.
- (2) În cazul în care o persoană, alta decât declarantul autorizat în cadrul CBAM, introduce mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii fără a respecta obligațiile menționate în prezentul regulament, persoana respectivă este pasibilă de plata unei sancțiuni. În funcție de durata, gravitatea și amploarea acestei nerespectări, această sancțiune are o valoare de trei până la cinci ori mai mare decât sancțiunea menționată la alineatul (1), aplicabilă în anul introducerii mărfurilor, pentru fiecare certificat CBAM pe care persoana nu l-a restituit.
- (3) Plata sancțiunii nu exonerează declarantul autorizat în cadrul CBAM de obligația de a restitui numărul neachitat de certificate CBAM determinat în conformitate cu articolul 19 alineatul (3).

- (4) În cazul în care autoritatea competentă stabilește, inclusiv pe baza examinării declarațiilor CBAM menționate la articolul 19, că un declarant autorizat în cadrul CBAM nu a respectat obligația de restituire a certificatelor CBAM, astfel cum se prevede la alineatul (1), sau că o persoană a introdus mărfuri pe teritoriul vamal al Uniunii fără a restitui certificate CBAM în temeiul prezentului regulament astfel cum se specifică la alineatul (2), autoritatea competentă impune sancțiunea în temeiul alineatului (1) sau (2), după caz. În acest scop, autoritatea competentă notifică declarantului autorizat în cadrul CBAM sau, în cazul în care se aplică alineatul (2), persoanei:
- (a) faptul că autoritatea competentă a concluzionat că declarantul autorizat în cadrul CBAM sau persoana nu respectă obligația de a restitui certificatele CBAM pentru un anumit an;
 - (b) motivele care au stat la baza concluziei sale;
 - (c) cuantumul sancțiunii impuse declarantului autorizat în cadrul CBAM sau persoanei în cauză;
 - (d) data de la care se datorează sancțiunea;
 - (e) cu privire la acțiunea pe care declarantul autorizat în cadrul CBAM sau persoana menționată la alineatul (2) trebuie să o întreprindă pentru a plăti sancțiunea și
 - (f) dreptul declarantului autorizat în cadrul CBAM sau al persoanei de a introduce o cale de atac în temeiul normelor naționale.
- (5) În cazul în care sancțiunea nu a fost plătită în termenul stabilit, autoritatea competentă obține plata sumei respective prin toate mijloacele de care dispune în temeiul legislației statului membru în cauză.

Articolul 27
Circumvenția

- (1) Comisia ia măsuri în conformitate cu prezentul articol, pe baza unor date relevante și obiective,, pentru a aborda practicile de circumvenție a prezentului regulament.
- (2) Circumvenția este definită drept o modificare a configurației schimburilor comerciale în ceea ce privește mărfurile importate, care derivă dintr-o practică, dintr-un proces sau dintr-o activitate care nu are altă motivație suficientă sau justificare economică decât evitarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament. Astfel de practici, procese sau activități includ:
 - (a) o ușoară modificare a mărfurilor în cauză pentru a le face să se încadreze la coduri NC care nu sunt enumerate în anexa I, cu condiția ca modificarea să nu modifice caracteristicile lor esențiale; sau
 - (b) divizarea în mod artificial a transporturilor în loturi cu o valoare intrinsecă care să nu depășească 150 EUR, pentru a evita obligațiile prevăzute în prezentul regulament.
- (3) Comisia monitorizează permanent orice modificare semnificativă a configurației schimburilor comerciale cu mărfuri și produse ușor modificate la nivelul Uniunii.
- (4) Un stat membru sau orice parte afectată sau favorizată de circumvenție, astfel cum este descrisă la alineatul (2), poate notifica Comisia cu privire la situația respectivă, în special atunci când se confruntă, într-o perioadă de două luni în comparație cu aceeași perioadă a anului precedent, cu o scădere semnificativă a volumului de mărfuri importate enumerate la anexa I și cu o creștere a volumului de importuri de produse ușor modificate, care nu sunt incluse în anexa I. Notificarea respectivă precizează motivele pe care se bazează și ar trebui să includă, pe cât posibil, date și statistici relevante privind mărfurile și produsele menționate în cadrul alineatului (2).

- (5) În cazul în care Comisia, ținând seama de datele, rapoartele și statisticile relevante, inclusiv atunci când sunt furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre, are suficiente motive să creadă că circumstanțele menționate la alineatul (2) litera (a) se produc într-unul sau mai multe state membre pe baza unei configurații stabilite, aceasta este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 28 pentru a modifica anexa I prin adăugarea produselor ușor modificate relevante menționate la alineatul (2) litera (a) în scopul combaterii circumvenției.

Capitolul VII

Exercitarea delegării și procedura comitetului

Articolul 28

Exercitarea delegării

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatele (10) și (11), articolul 18 alineatul (3), articolul 20 alineatul (0) și articolul 27 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 ianuarie 2025. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade suplimentare identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatele (10) și (11), la articolul 18 alineatul (3), la articolul 20 alineatul (0) și la articolul 27 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu.

- (4) O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (5) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (6) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatele (10) și (11), al articolului 18 alineatul (3), al articolului 20 alineatul (0) și al articolului 27 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 29

Exercitarea competențelor de executare de către Comisie

- (1) Comisia este asistată de Comitetul CBAM. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Capitolul VIII

Raportare și reexaminare

Articolul 30

Reexaminarea și raportarea de către Comisie

- (1) Comisia colectează informațiile necesare în vederea extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la emisiile indirecte cât mai curând posibil și la mărfuri situate și mai în aval în cadrul lanțului valoric, precum și la alte mărfuri decât cele enumerate în anexa I.

- (2) Înainte de 1 ianuarie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul abordează, în special, chestiunea extinderii în continuare a sferei de cuprindere a emisiilor încorporate la emisiile indirecte, la mărfuri situate mai în avalul lanțului valoric și la alte mărfuri expuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon decât cele care fac deja obiectul prezentului regulament. Raportul evaluează, de asemenea, progresele înregistrate în cadrul discuțiilor internaționale privind acțiunile climatice. Raportul conține o evaluare a impactului mecanismului asupra relocării emisiilor de dioxid de carbon, inclusiv în ceea ce privește exporturile. Raportul conține o evaluare a posibilității de a extinde domeniul de aplicare la emisiile încorporate în serviciile de transport, precum și la serviciile care pot fi supuse riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Raportul conține, de asemenea, o evaluare a sistemului de guvernanță, inclusiv a costurilor administrative, a practicilor de circumvenție, a aplicării articolului 2 alineatul (2a) din prezentul regulament și a impactului mecanismului asupra sectoarelor vizate și asupra sectoarelor din aval care utilizează mărfurile lor drept materii prime, asupra comerțului internațional, inclusiv asupra redistribuirii resurselor, precum și asupra țărilor cel mai puțin dezvoltate. Raportul conține, de asemenea, o evaluare a posibilității de a elabora metode de calculare a emisiilor încorporate pe baza metodelor privind amprenta de mediu.

- (3) Raportul menționat la alineatul (2) este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă, în special în vederea extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la emisiile indirecte, cât mai curând posibil, și la bunurile situate mai în avalul lanțului valoric, ținând seama, totodată, de progresele înregistrate în cadrul discuțiilor internaționale privind acțiunile climatice.
- (4) Înainte de 1 ianuarie 2028 și, ulterior, la fiecare doi ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul conține o evaluare a impactului mecanismului asupra relocării emisiilor de dioxid de carbon, inclusiv în ceea ce privește exporturile, asupra sectoarelor vizate și, dacă este cazul, asupra sectoarelor din aval care utilizează mărfurile lor ca materii prime, asupra pieței interne, a impactului economic și teritorial în întreaga UE, asupra inflației și a prețului produselor de bază, asupra comerțului internațional, inclusiv a redistribuirii resurselor, și asupra țărilor cel mai puțin dezvoltate. Raportul conține, de asemenea, o evaluare a sistemului de guvernare și a domeniului de aplicare al regulamentului. Raportul conține, de asemenea, o evaluare a practicilor de circumvenție, a aplicării articolului 2 alineatul (2a) din prezentul regulament, al rezultatului investigațiilor și sancțiunilor aplicate. Raportul conține, de asemenea, informații agregate privind intensitatea emisiilor în funcție de țara de origine pentru diferitele produse enumerate în anexa I. Aceste rapoarte sunt însoțite, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Capitolul IX

Coordonarea cu alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în cadrul EU ETS

Articolul 31

Alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în cadrul EU ETS și obligația de a restitui certificatele CBAM

- (1) Certificatele CBAM care urmează să fie restituite în conformitate cu articolul 22 se ajustează pentru a reflecta măsura în care certificatele EU ETS sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolul 10a din Directiva 2003/87/CE instalațiilor care produc, în cadrul Uniunii, mărfurile enumerate în anexa I.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care stabilesc norme detaliate pentru calcularea ajustării menționate la alineatul (1). Aceste norme detaliate se elaborează prin trimitere la principiile aplicate în EU ETS pentru alocarea cu titlu gratuit a certificatelor către instalațiile care produc, în cadrul Uniunii, mărfurile enumerate în anexa I, ținând seama de diferitele criterii de referință utilizate în EU ETS pentru alocarea cu titlu gratuit, în vederea combinării acestora în valori corespunzătoare pentru mărfurile în cauză și ținând seama de materiile prime relevante. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2).

Capitolul X

Dispoziții tranzitorii

Articolul 32

Perioada de tranziție

În cursul perioadei de tranziție dintre 1 ianuarie 2023 și 31 decembrie 2025, obligațiile importatorului în temeiul prezentului regulament se limitează la obligațiile de raportare prevăzute la articolele 35-33. În cazul în care importatorul respectiv este stabilit într-un stat membru și utilizează reprezentarea indirectă în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, iar reprezentantul vamal indirect este de acord, obligațiile de raportare se aplică reprezentantului vamal indirect respectiv. În cazul în care importatorul nu este stabilit într-un stat membru, obligațiile de raportare se aplică reprezentantului vamal indirect.

Articolul 33

Importul de mărfuri

- (1) (eliminat)
- (2) Autoritățile vamale informează declarantul vamal cu privire la obligația de raportare menționată la articolul 35 cel târziu la momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective.
- (3) Autoritățile vamale comunică periodic și în mod automat Comisiei, prin intermediul mecanismului de supraveghere instituit în temeiul articolului 56 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, informații privind mărfurile importate, inclusiv produsele prelucrate care rezultă din regimul de perfecționare pasivă. Aceste informații includ numărul EORI al declarantului vamal și al importatorului, codul NC format din opt cifre, cantitatea, țara de origine, declarantul vamal, data declarației și regimul vamal.

- (4) Comisia comunică informațiile menționate la alineatul (3) autorităților competente ale statelor membre în care este stabilit declarantul vamal și, după caz, importatorul.

Articolul 34

Obligația de raportare pentru anumite regimuri vamale

- (1) În cazul în care se importă produse prelucrate rezultate din regimul de perfecționare activă menționat la articolul 256 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, obligația de raportare menționată la articolul 35 alineatul (1) include informațiile referitoare la mărfurile care au fost plasate sub regimul de perfecționare activă și au dus la produsele prelucrate importate, chiar dacă produsele prelucrate nu sunt incluse în anexa I la prezentul regulament. Această dispoziție se aplică, de asemenea, în cazul în care produsele prelucrate rezultate din regimul de perfecționare activă sunt mărfuri reintroduse, astfel cum se menționează la articolul 205 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (2) Obligația de raportare menționată la articolul 35 alineatul (1) nu se aplică importurilor de:
- (a) produse prelucrate care rezultă din regimul de perfecționare pasivă menționat la articolul 259 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
 - (b) mărfuri care se califică drept mărfuri reintroduse în conformitate cu articolul 203 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 35

Obligația de raportare

- (1) Fiecare importator care a importat mărfuri într-un trimestru dat al unui an calendaristic prezintă Comisiei, pentru trimestrul respectiv, un raport („raportul CBAM”) care conține informații privind mărfurile importate în cursul trimestrului respectiv, în termen de cel mult o lună de la încheierea fiecărui trimestru.
- (2) Raportul CBAM include următoarele informații:
 - (a) cantitatea totală a fiecărui tip de mărfuri, exprimată în megawați-oră pentru energia electrică și în tone pentru alte mărfuri, specificată pentru fiecare instalație care produce mărfurile în țara de origine;
 - (b) emisiile totale încorporate reale, exprimate în tone de emisii de CO₂e pe megawatt-oră de energie electrică sau pentru alte mărfuri în tone de emisii de CO₂e per tonă de fiecare tip de mărfuri, calculate în conformitate cu metoda prevăzută în anexa III;
 - (c) emisiile indirecte totale, exprimate în conformitate cu o metodă prevăzută într-un act de punere în aplicare menționat la alineatul (6);
 - (d) prețul carbonului datorat într-o țară de origine pentru emisiile încorporate ale mărfurilor importate, ținând seama de reducerile relevante sau de alte forme de compensare.
- (4) Comisia comunică periodic autorităților competente o listă a importatorilor stabiliți în statul lor membru, în cazul cărora are motive să creadă că nu au respectat obligația de a prezenta un raport CBAM, astfel cum se prevede la alineatul (1), precum și justificările corespunzătoare.

- (5) În cazul în care autoritatea competentă stabilește, inclusiv pe baza informațiilor furnizate de Comisie în temeiul alineatului anterior, că un importator nu a respectat obligația de a prezenta un raport CBAM menționată la alineatul (1), autoritatea competentă impune importatorului o sancțiune efectivă, proporțională și cu efect de descurajare. În acest scop, autoritatea competentă notifică importatorului:
- (a) faptul că autoritatea competentă a concluzionat că importatorul nu a respectat obligația de a prezenta un raport pentru un anumit trimestru;
 - (b) motivele care au stat la baza concluziei sale;
 - (c) cuantumul sancțiunii aplicate importatorului;
 - (d) data de la care se datorează sancțiunea;
 - (e) acțiunea pe care importatorul trebuie să o întreprindă pentru a plăti sancțiunea și
 - (f) dreptul importatorului de a introduce o cale de atac în temeiul normelor naționale.

- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind informațiile care trebuie raportate, inclusiv informații detaliate pentru fiecare țară de origine și fiecare tip de mărfuri aflate la baza totalurilor menționate la alineatul (2), exemple de reduceri sau de orice alte forme de compensare relevante menționate la alineatul 2 litera (d), gama orientativă de sancțiuni care trebuie aplicate în temeiul alineatului (5) și criteriile care trebuie luate în considerare pentru determinarea cuantumului real, inclusiv gravitatea și durata nerespectării obligației de raportare, precum și norme detaliate privind conversia în euro la cursul de schimb mediu anual a prețului mediu anual al carbonului datorat în monedă străină, menționat la alineatul (2) litera (d). De asemenea, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind norme detaliate referitoare la elementele metodelor de calcul prevăzute în anexa III, inclusiv stabilirea limitelor sistemelor proceselor de producție, a factorilor de emisie, a valorilor emisiilor reale specifice instalației și a aplicării acestora la mărfuri individuale, precum și stabilirea metodelor de asigurare a fiabilității datelor, inclusiv nivelul de detaliere. De asemenea, Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind cerințele de raportare pentru emisiile indirecte din mărfurile importate. Acestea ar trebui să includă cantitatea de energie electrică utilizată pentru producerea mărfurilor enumerate în anexa I, precum și țara de origine, sursa de generare și factorul de emisie de CO₂ aferent acestei energii electrice.
- (7) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29 alineatul (2) și se aplică în timpul perioadei de tranziție menționate la articolul 32. Acestea se bazează pe legislația existentă pentru instalațiile care fac obiectul Directivei 2003/87/CE.

Capitolul XI

Dispoziții finale

Articolul 36

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 1 ianuarie 2023.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2):
 - (a) Articolele 5 și 17 se aplică de la 1 ianuarie 2025.
 - (b) Articolele 2 alineatul (2), 4, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 și 31 se aplică de la 1 ianuarie 2026.
 - (c) Articolele 33, 34 și 35 alineatele (1), (2), (3), (4), (6) și (7) se aplică până la 31 decembrie 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

ANEXA I

Lista mărfurilor și a gazelor cu efect de seră

- (1) În scopul identificării mărfurilor, prezentul regulament se aplică mărfurilor enumerate în următoarele sectoare care se încadrează în prezent la codurile din Nomenclatura Combinată („NC”) enumerate mai jos și sunt cele din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽²⁵⁾.
- (2) În sensul prezentului regulament, gazele cu efect de seră aferente mărfurilor care se încadrează în sectoarele enumerate mai jos sunt cele enumerate mai jos pentru fiecare tip de mărfuri.

²⁵ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

Ciment

Codul NC	Gaz cu efect de seră
2523 10 00 – Cimenturi nepulverizate numite „clinkers”	Dioxid de carbon
2523 21 00 – Cimenturi Portland albe, chiar colorate artificial	Dioxid de carbon
2523 29 00 – Alte cimenturi Portland	Dioxid de carbon
2523 30 00 – Cimenturi aluminoase	Dioxid de carbon
2523 90 00 – Alte cimenturi hidraulice	Dioxid de carbon

Energie electrică

Codul NC	Gaz cu efect de seră
2716 00 00 – Energie electrică	Dioxid de carbon

Îngrășăminte

Codul NC	Gaz cu efect de seră
2808 00 00 – Acid nitric (azotic); acizi sulfonitrici	Dioxid de carbon și protoxid de azot
2814 – Amoniac, anhidru sau în soluție apoasă	Dioxid de carbon
2834 21 00 - Nitrați (azotați) de potasiu	Dioxid de carbon și protoxid de azot
3102 – Îngrășăminte minerale sau chimice azotate	Dioxid de carbon și protoxid de azot
<p>3105 – Îngrășăminte minerale sau chimice care conțin două sau trei dintre elemente fertilizante azot, fosfor și potasiu; alte îngrășăminte; produse de la acest capitol prezentate fie în tablete sau forme similare, fie în ambalaje cu o greutate brută de maximum 10 kg</p> <p>- Cu excepția următoarelor: 3105 60 00 – Îngrășăminte minerale sau chimice care conțin două elemente fertilizante fosfor și potasiu</p>	Dioxid de carbon și protoxid de azot

Fontă, fier și oțel

Codul NC	Gaz cu efect de seră
<p>72 - Fontă, fier și oțel</p> <p>Cu excepția următoarelor:</p> <p>7202 – Feroaliaje</p> <p>7204 – Deșeuri și resturi de fontă, de fier sau de oțel (fier vechi); deșeuri lingotate din fier sau oțel</p>	Dioxid de carbon
7301- Palplanșe din fier sau din oțel, chiar perforate sau confecționate din elemente asamblate; profile, obținute prin sudare, din fier sau din oțel	Dioxid de carbon
7302 – Materiale de construcție pentru liniile ferate, din fier sau din oțel, șine, contrașine și cremaliere, ace și inimi de macaz, macazuri și alte elemente de încrucișare sau de schimbare de cale, traverse, eclise de îmbinare, cuzineți, pene de fixare, plăci de bază, plăci de așezare, plăci de strângere, plăci și bare de ecartament și alte piese special concepute pentru așezarea, îmbinarea sau fixarea șinelor	Dioxid de carbon
7303 00 – Tuburi, țevi și profile tubulare, din fontă	Dioxid de carbon
7304 – Tuburi, țevi și profile tubulare, fără sudură, din fier sau din oțel:	Dioxid de carbon

7305 – Alte tuburi și țevi (de exemplu, sudate sau nituite), cu secțiunea circulară, cu diametrul exterior peste 406,4 mm, din fier sau din oțel	Dioxid de carbon
7306 – Alte tuburi, țevi și profile tubulare (de exemplu sudate, nituite, fălțuite sau cu margini simplu apropiate), din fier sau din oțel	Dioxid de carbon
7307 – Accesorii de țevărie (de exemplu racorduri, coturi, manșoane) din fontă, din fier sau din oțel	Dioxid de carbon
7308 – Construcții și părți de construcții (de exemplu, poduri și elemente de poduri, porți de ecluze, turnuri, piloni, stâlpi, coloane, șarpante, acoperișuri, uși și ferestre și tocurile lor, pervazuri și praguri, obloane, balustrade) din fontă, din fier sau din oțel, cu excepția construcțiilor prefabricate de la poziția 9406; table, tole, tije, bare, profile, țevi și produse similare, din fontă, din fier sau din oțel, pregătite în vederea utilizării lor în construcții	Dioxid de carbon
7309 – Rezervoare, cisterne, cuve și recipiente similare pentru orice fel de substanțe (cu excepția gazelor comprimate sau lichefiate) din fontă, din fier sau din oțel, cu o capacitate peste 300 l, fără dispozitive mecanice sau termice, chiar căptușite sau izolate termic	Dioxid de carbon

7310 – Rezervoare, butoaie, bidoane, cutii și recipiente similare, pentru orice fel de substanțe (cu excepția gazelor comprimate sau lichefiate), din fontă, din fier sau din oțel, cu o capacitate de maximum 300 l, fără dispozitive mecanice sau termice, chiar căptușite sau izolate termic	Dioxid de carbon
7311 – Recipiente pentru gaze comprimate sau lichefiate, din fontă, din fier sau din oțel	Dioxid de carbon
7326 – Alte articole din fier sau din oțel:	Dioxid de carbon

Aluminiu

Codul NC	Gaz cu efect de seră
7601 – Aluminiu sub formă brută	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7603 – Pulberi și fulgi (paiete) din aluminiu	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7604 – Bare, tije și profile din aluminiu	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7605 – Sârmă din aluminiu	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7606 – Table și benzi de aluminiu, cu o grosime peste 0,2 mm	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7607 – Folii și benzi subțiri din aluminiu (chiar imprimate sau fixate pe hârtie, pe carton, pe materiale plastice sau pe alte suporturi similare), cu o grosime de maximum 0,2 mm (fără suport)	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7608 – Tuburi și țevi din aluminiu	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7609 00 00 – Accesorii de țevărie (de exemplu, racorduri, coturi, manșoane) din aluminiu	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7610 – Construcții din aluminiu (cu excepția construcțiilor prefabricate de la poziția 9406) și părți de construcții din aluminiu (de exemplu poduri și tronsoane de poduri, turnuri, piloni, acoperișuri, șarpante, uși și ferestre și ramele acestora, praguri pentru uși, balustrade, stâlpi și coloane); table, tije, profile, tuburi și similare, din aluminiu, pregătite în vederea utilizării în construcții	Dioxid de carbon și perfluorocarburi

7611 00 00 – Rezervoare, cisterne, cuve și recipiente similare pentru orice substanțe (cu excepția gazelor comprimate sau lichefiate), din aluminiu, cu o capacitate peste 300 l, fără dispozitive mecanice sau termice, chiar căptușite sau izolate termic	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7612 – Rezervoare, butoaie, butii, bidoane, cutii și recipiente similare din aluminiu (inclusiv recipiente tubulare rigide sau flexibile), pentru orice substanțe (cu excepția gazelor comprimate sau lichefiate), cu o capacitate de maximum 300 l, fără dispozitive mecanice sau termice, chiar căptușite sau izolate termic	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7613 00 00 - Recipiente din aluminiu pentru gaze comprimate sau lichefiate	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
614 – Toroane, cabluri, benzi împletite și articole similare, din aluminiu, neizolate electric	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
7616 – Alte articole din aluminiu	Dioxid de carbon și perfluorocarburi

ANEXA II

Țări și teritorii care nu intră sub incidența prezentului regulament în sensul articolului 2

(1) (1)SECȚIUNEA A - ȚĂRI ȘI TERITORII CARE NU INTRĂ SUB INCIDENȚA PREZENTULUI REGULAMENT

Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor originare din următoarele țări:

- Islanda
- Liechtenstein
- Norvegia
- Elveția

Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor originare din următoarele teritorii:

- Büsingen
- Insula Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

(2) (2)SECȚIUNEA B - ȚĂRI ȘI TERITORII CARE NU INTRĂ SUB INCIDENȚA PREZENTULUI REGULAMENT ÎN CEEA CE PRIVEȘTE IMPORTUL DE ENERGIE ELECTRICĂ PE TERITORIUL VAMAL AL UNIUNII

[În prezent necompletat]

ANEXA III

Metode de calculare a emisiilor încorporate în sensul articolului 7

(1) DEFINIȚII

În sensul prezentei anexe și al anexelor IV și V, se aplică următoarele definiții:

- (a) „mărfuri simple” înseamnă mărfuri produse într-un proces de producție care necesită exclusiv materii prime și combustibili cu emisii încorporate zero;
- (b) „mărfuri complexe” înseamnă mărfuri, altele decât mărfurile simple;
- (c) „emisii specifice încorporate” înseamnă emisiile încorporate ale unei tone de mărfuri, exprimate în tone de emisii de CO₂e echivalent pe tonă de mărfuri;
- (d) „Factor de emisie CO₂” înseamnă media ponderată a intensității CO₂ a energiei electrice produse din combustibili fosili într-o zonă geografică. Factorul de emisie CO₂ este rezultatul împărțirii datelor privind emisiile de CO₂ ale sectorului energiei electrice la cantitatea brută de energie electrică generată din combustibili fosili în zona geografică relevantă. Este exprimat în tone de CO₂ per megawatt-oră;
- (e) „contract de achiziție de energie electrică” înseamnă un contract în temeiul căruia o persoană este de acord să achiziționeze energie electrică direct de la un producător de energie electrică;
- (f) „operator de transport și de sistem” înseamnă un operator astfel cum este definit la articolul 2 punctul (35) din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului²⁶.

²⁶ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

(2) DETERMINAREA EMISIILOR DIRECTE SPECIFICE ÎNCORPORATE PENTRU MĂRFURILE SIMPLE

Pentru determinarea emisiilor reale specifice încorporate ale mărfurilor simple produse într-o instalație dată, se iau în considerare numai emisiile directe. În acest scop, se aplică următoarea ecuație:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

Unde SEE_g reprezintă emisiile specifice încorporate ale mărfurilor g , în termeni de CO_2 echivalent pe tonă, $AttrEm_g$ reprezintă emisiile atribuite mărfurilor g , iar AL_g reprezintă nivelul de activitate al mărfurilor, fiind cantitatea de mărfuri produse în perioada de raportare în instalația respectivă.

„Emisii atribuite” înseamnă acea parte a emisiilor directe ale instalației din perioada de raportare care sunt cauzate de procesul de producție care generează mărfurile g atunci când se aplică limitele de sistem ale procesului de producție definite în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (6). Emisiile atribuite se calculează folosind următoarea ecuație:

$$AttrEm_g = DirEm$$

Unde $DirEm$ reprezintă emisiile directe, rezultate din procesul de producție, exprimate în tone de CO_2 echivalent, în limitele sistemului menționate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (6).

(3) DETERMINAREA EMISIILOR DIRECTE REALE ÎNCORPORATE PENTRU MĂRFURI COMPLEXE

Pentru determinarea emisiilor reale specifice încorporate ale mărfurilor complexe produse într-o instalație dată, se iau în considerare numai emisiile directe. În acest caz, se aplică următoarea ecuație:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

Unde $AttrEm_g$ reprezintă emisiile atribuite ale mărfurilor g , AL_g reprezintă nivelul de activitate al mărfurilor, fiind cantitatea de mărfuri produse în perioada de raportare în instalația respectivă, iar EE_{ImpMat} reprezintă emisiile încorporate ale materiilor prime (precursorilor) consumate în procesul de producție. Trebuie luate în considerare numai materiile prime enumerate ca fiind relevante pentru limitele de sistem ale procesului de producție, astfel cum se specifică în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (6). EE_{ImpMat} relevante se calculează după cum urmează:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

Unde M_i este masa materiilor prime i utilizate în procesul de producție, iar SEE_i reprezintă emisiile specifice încorporate pentru materiile prime i . Pentru SEE_i , operatorul instalației utilizează valoarea emisiilor directe reale încorporate generate de instalația în care a fost produsă materia primă, cu condiția ca datele instalației respective să poată fi măsurate în mod adecvat.

(4) DETERMINAREA VALORILOR IMPLICITE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7 ALINEATELE (2) ȘI (3)

În scopul determinării valorilor implicite, se utilizează numai valorile reale pentru determinarea emisiilor încorporate. În absența datelor reale, pot fi utilizate valori din literatura de specialitate. Comisia publică orientări privind abordarea adoptată pentru corectarea gazelor reziduale sau a gazelor cu efect de seră utilizate drept contribuție la proces, înainte de colectarea datelor necesare pentru a determina valorile implicite relevante pentru fiecare tip de mărfuri enumerate în anexa I. Valorile implicite se determină pe baza celor mai bune date disponibile. Acestea sunt revizuite periodic prin acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (6) pe baza celor mai recente și fiabile informații, inclusiv pe baza informațiilor furnizate de o țară terță sau de un grup de țări terțe.

(4,1) Valorile implicite menționate la articolul 7 alineatul (2)

În cazul în care emisiile reale nu pot fi determinate în mod adecvat de către declarantul autorizat în cadrul CBAM, se utilizează valori implicite. Valorile respective se stabilesc la intensitatea medie a emisiilor pentru fiecare țară exportatoare și pentru fiecare dintre mărfurile enumerate în anexa I, în afară de energia electrică, la care se adaugă o majorare stabilită la un nivel proporțional. Această majorare se stabilește în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (6) din prezentul regulament și se stabilește la un nivel adecvat pentru a asigura integritatea de mediu a mecanismului, pe baza celor mai recente și mai fiabile informații, inclusiv pe baza informațiilor colectate în cursul perioadei de tranziție.

În cazul în care nu se pot aplica date fiabile pentru țara exportatoare pentru un tip de mărfuri, valorile implicite se bazează pe intensitatea medie a emisiilor a X % din instalațiile EU ETS cu cele mai slabe performanțe pentru tipul respectiv de mărfuri. Valoarea lui X se stabilește în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (6) din prezentul regulament și se stabilește la un nivel adecvat pentru a asigura integritatea de mediu a mecanismului, pe baza celor mai recente și mai fiabile informații, inclusiv pe baza informațiilor colectate în cursul perioadei de tranziție.

(4,2) Valorile implicite pentru energia electrică importată menționate la articolul 7 alineatul (3)

Valorile implicite pentru energia electrică importată se determină pentru o țară terță, un grup de țări terțe sau o regiune dintr-o țară terță fie pe baza unor valori implicite specifice, în conformitate cu punctul 4.2.1, fie, în cazul în care aceste valori nu sunt disponibile, pe baza unor valori implicite alternative, în conformitate cu punctul 4.2.2.

În cazul în care energia electrică este produsă într-o țară terță, într-un grup de țări terțe sau într-o regiune dintr-o țară terță și tranzitează țări terțe, grupuri de țări terțe sau regiuni dintr-o țară terță sau state membre cu scopul de a fi importată în Uniune, valorile implicite care trebuie utilizate sunt cele din țara terță, grupul de țări terțe sau regiunea dintr-o țară terță în care a fost produsă energia electrică.

4.2.1. Valori implicite specifice pentru o țară terță, un grup de țări terțe sau o regiune dintr-o țară terță

Valorile implicite specifice se stabilesc la nivelul factorului de emisie de CO₂ din țara terță, grupul de țări terțe sau regiunea dintr-o țară terță, pe baza celor mai bune date aflate la dispoziția Comisiei.

4.2.2. Valori implicite alternative

În cazul în care o valoare implicită specifică nu este disponibilă pentru o țară terță, un grup de țări terțe sau o regiune dintr-o țară terță, valoarea implicită alternativă pentru energia electrică se stabilește la nivelul factorului de emisie de CO₂ în UE.

În cazul în care se poate demonstra, pe baza unor date fiabile, că factorul de emisie de CO₂ pentru o țară terță, un grup de țări terțe sau o regiune dintr-o țară terță este mai mic decât valoarea implicită specifică determinată de Comisie sau este mai mic decât factorul de emisie de CO₂ în UE, pentru țara respectivă, grupul de țări respectiv sau regiunea din țara terță respectivă poate fi utilizată o valoare implicită alternativă, bazată pe respectivul factor de emisie de CO₂.

(5) CONDIȚII DE APLICARE A EMISIILOR REALE ÎNCORPORATE ÎN ENERGIA ELECTRICĂ IMPORTATĂ

Un declarant autorizat în cadrul CBAM poate să aplice emisii reale încorporate în locul valorilor implicite pentru calculul menționat la articolul 7 alineatul (3), dacă sunt îndeplinite următoarele criterii cumulative:

- (a) cantitatea de energie electrică pentru care se solicită emisiile reale încorporate face obiectul unui contract de achiziție de energie electrică între declarantul autorizat în cadrul CBAM și un producător de energie electrică situat într-o țară terță;
- (b) instalația producătoare de energie electrică este conectată direct la sistemul de transport al UE sau se poate demonstra că, în momentul exportului, nu a existat nicio congestie fizică a rețelei în niciun punct al rețelei între instalație și sistemul de transport al UE;
- (bb) instalația producătoare de energie electrică nu emite mai mult de 550 g de CO₂ generat de combustibili fosili per kilowatt-oră de energie electrică;

- (c) cantitatea de energie electrică pentru care se solicită utilizarea emisiilor reale încorporate a fost desemnată în mod ferm la capacitatea de interconectare alocată de către toți operatorii de transport și de sistem responsabili din țara de origine, din țara de destinație și, dacă este cazul, din fiecare țară de tranzit, iar capacitatea desemnată și producția de energie electrică de către instalație se referă la aceeași perioadă de timp care nu depășește o oră;
- (d) îndeplinirea criteriilor de mai sus este certificată de un verficator acreditat. Verficatorul primește cel puțin rapoarte interimare lunare care demonstrează modul în care sunt îndeplinite criteriile de mai sus.

(6) ADAPTAREA VALORILOR IMPLICITE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7 ALINEATUL (2) PE BAZA CARACTERISTICII SPECIFICE REGIUNII

Valorile implicite pot fi adaptate anumitor zone, regiuni ale țărilor în care predomină caracteristici specifice în ceea ce privește factorii de emisie obiectivi. Atunci când sunt disponibile date adaptate la aceste caracteristici locale specifice și pot fi definite valori implicite mai bine orientate, pot fi utilizate acestea din urmă.

În cazul în care declaranții pentru mărfurile originare dintr-o țară terță, un grup de țări terțe sau o regiune dintr-o țară terță pot demonstra, pe baza unor date fiabile, că adaptările alternative specifice regiunii ale valorilor implicite sunt mai mici decât valorile implicite definite de Comisie, pot fi utilizate primele valori.

ANEXA IV

Cerințe de ținere a evidențelor pentru datele utilizate pentru calcularea emisiilor încorporate în sensul articolului 7 alineatul (4)

(1) DATELE MINIME CARE TREBUIE PĂSTRATE DE UN DECLARANT AUTORIZAT ÎN CADRUL CBAM PENTRU MĂRFURILE IMPORTATE:

(1) Date de identificare a declarantului autorizat în cadrul CBAM:

- (a) numele;
- (b) numărul contului CBAM;

(2) Date privind mărfurile importate:

- (a) tipul și cantitatea fiecărui tip de mărfuri;
- (b) țara de origine;
- (c) emisii reale sau valori implicite.

(2) DATELE MINIME CARE TREBUIE PĂSTRATE DE UN DECLARANT AUTORIZAT ÎN CADRUL CBAM PENTRU EMISIILE ÎNCORPORATE ALE MĂRFURILOR IMPORTATE CARE SUNT DETERMINATE PE BAZA EMISIILOR REALE:

Pentru fiecare tip de mărfuri importate pentru care emisiile încorporate sunt determinate pe baza emisiilor reale, se păstrează următoarele date suplimentare:

- (a) identificarea instalației în care au fost produse mărfurile;
- (b) datele de contact ale operatorului instalației în care au fost produse mărfurile;
- (c) raportul de verificare, astfel cum este prevăzut în anexa V;
- (d) emisiile specifice încorporate ale mărfurilor.

ANEXA V

Principiile de verificare și conținutul raportului de verificare în sensul articolului 8

(1) PRINCIPIILE DE VERIFICARE

Se aplică următoarele principii:

- (a) verificatorii efectuează verificări cu o atitudine de scepticism profesional;
- (b) emisiile totale încorporate care trebuie declarate în declarația CBAM sunt considerate ca fiind verificate numai în cazul în care verificatorul constată cu o asigurare rezonabilă că raportul de verificare nu conține inexactități materiale și neconformități materiale în ceea ce privește calcularea emisiilor încorporate în conformitate cu normele menționate în anexa III;
- (c) vizitele la instalații ale verificatorului sunt obligatorii, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite criteriile specifice pentru renunțarea la vizita la instalație;
- (d) pentru a decide dacă inexactitățile sau neconformitățile sunt materiale, verificatorul utilizează pragurile prevăzute în actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 8. Pentru parametrii pentru care nu sunt definite astfel de praguri, verificatorul utilizează opinia experților pentru a stabili dacă inexactitățile sau neconformitățile, în mod individual sau agregate cu alte inexactități sau neconformități, justificate de dimensiunea și natura lor, trebuie considerate materiale.

(2) CONȚINUTUL RAPORTULUI DE VERIFICARE

Verificatorul pregătește un raport de verificare care stabilește emisiile încorporate ale mărfurilor, specificând toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată și incluzând cel puțin următoarele informații:

- (a) identificarea instalațiilor în care au fost produse mărfurile;
- (b) datele de contact ale operatorului instalațiilor în care au fost produse mărfurile;

- (c) perioada de raportare aplicabilă;
- (d) numele și datele de contact ale verficatorului;
- (e) numărul de acreditare al verficatorului și numele organismului de acreditare;
- (f) datele vizitelor la instalații, dacă este cazul, sau motivele pentru care nu s-a efectuat o vizită la instalație;
- (g) cantitățile din fiecare tip de mărfuri declarate produse în perioada de raportare;
- (h) cuantificarea emisiilor directe ale instalației în cursul perioadei de raportare;
- (i) o descriere a modului în care emisiile instalației sunt atribuite diferitelor tipuri de mărfuri;
- (j) informații cantitative privind mărfurile, emisiile și fluxurile de energie care nu sunt asociate mărfurilor respective;
- (k) în cazul mărfurilor complexe:
 - (i) cantitățile din fiecare tip de materii prime (materiale precursoare) utilizate;
 - (ii) emisiile specifice încorporate asociate cu fiecare dintre materiile prime (materiale precursoare) utilizate;
 - (iii) dacă se folosesc emisii reale, identificarea instalațiilor în care a fost produsă materia primă (materialul precursor) și emisiile reale rezultate din producția materiei respective.

- (l) declarația verficatorului, care confirmă că acesta constată, cu o asigurare rezonabilă, că raportul nu conține inexactități materiale și neconformități materiale în ceea ce privește regulile de calcul din anexa III;
 - (m) informații privind inexactitățile materiale constatate și corectate;
 - (n) informații privind neconformitățile materiale cu regulile de calcul prevăzute în anexa III, constatate și corectate.
-